

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของวุฒิสภา

อ.พ. ๖/๒๕๖๕

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบและนำเสนอข้อมูลสำคัญที่จำเป็นต่อการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕

ทั้งนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นางสาวนภาพร ใจดีใจ	เลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายบุญสงค์ ทองอินทร์	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางสาวศศิพรณ พวงพันธ์	นิติกรเชี่ยวชาญ
นางพัชรา พุกเศรษฐี	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวบุษบา เสือแป้น	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางภสพร อัครนาวิน	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๕๘๒๙, ๐ ๒๘๓๑ ๕๘๙๐
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภา สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สารระสำคัญ บทวิเคราะห์ และตารางเปรียบเทียบ

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. สารระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑
๒. บทวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๔
๓. ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข) กับ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ
ข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) ๑๘

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

- การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย - ๑ -
- บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของ
ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. - ๔ -
- ข้อมูลเครดิต - ๘ -
- P2P Lending (peer- to-peer lending)
สินเชื่อออนไลน์ระหว่างบุคคลรูปแบบใหม่ - ๑๒ -
- การระดมทุนแบบ Crowdfunding - ๑๔ -
- การเปรียบเทียบระหว่างการลงทุนในรูปแบบ Crowdfunding
กับ P2P Lending ในประเทศไทย - ๑๖ -
- บทความเกี่ยวกับผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลาง
ในการจัดหาสินเชื่อกับการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต - ๑๗ -

ภาคผนวก

- หนังสือสภาผู้แทนราษฎร
ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๗๗๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา (๑)
- ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) (๓)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๙)

ส่วนที่ ๑

สาระสำคัญ บทวิเคราะห์ และตารางเปรียบเทียบ
ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

สาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ข้อมูลเครดิต” และบทนิยามคำว่า “สมาชิก” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการและข้อห้ามในการเปิดเผยข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคสี่ และมาตรา ๒๔)

(๓) กำหนดหน้าที่ของผู้ใช้บริการในการใช้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามมาตรา ๒๔/๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒)

(๔) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ (เพิ่มหมวด ๓/๑ บทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ มาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๔/๒ มาตรา ๒๔/๓ และมาตรา ๒๔/๔ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ (๖))

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๗)

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันมีผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อด้วยการให้บริการระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ให้บุคคลทั่วไปเสนอข้อมูลเพื่อขอรับสินเชื่อ และพิจารณาให้สินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายของตนเพื่อเป็นทางเลือกเพิ่มเติมจากการยื่นขอรับสินเชื่อจากสถาบันการเงินโดยตรงสมควรกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถรับผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อดังกล่าวเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ เพื่อให้สามารถนำส่งข้อมูลของผู้ใช้บริการขอรับสินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายการให้บริการของตนให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต อันจะเป็นการส่งเสริมให้ระบบการให้สินเชื่อมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีเนื้อหารวมจำนวน ๑๓ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ข้อมูลเครดิต” หมายความว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ขอสินเชื่อกับสมาชิกประเภทสถาบันการเงินหรือขอสินเชื่อผ่านสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ และบทนิยามคำว่า “สมาชิก” หมายความว่า สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่บริษัทข้อมูลเครดิตรับเข้าเป็นสมาชิก

๒) เพิ่มนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ” หมายความว่า นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจในการการค้าปกติเป็นตัวกลางในการให้บริการระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์เพื่ออำนวยความสะดวกในการก่อให้เกิดสินเชื่อ โดยมีได้ประกอบกิจการเป็นผู้ให้สินเชื่อเอง ทั้งนี้ตามประเภทธุรกิจตัวกลางในการให้บริการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๓) เพิ่มบทบัญญัติหมวด ๓/๑ เป็นบทบัญญัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับหน้าที่ของบริษัทข้อมูลเครดิตและสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ได้แก่ บทบัญญัติเกี่ยวกับการเปิดเผยหรือการให้ข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตให้แก่สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ และข้อห้ามในการเปิดเผยข้อมูลเครดิตของลูกค้า แนวทางการจัดทำแบบจำลองด้านเครดิตเพื่อให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่ให้สินเชื่อและบริหารความเสี่ยงในกิจการของผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ และแนวทางการดำเนินการในกรณีสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใดที่ก่อให้เกิดการขึ้นค่าบริการแก่ลูกค้า

๔) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และข้อห้ามในการเปิดเผยข้อมูลลูกค้าเพื่อให้แนวปฏิบัติของสมาชิกทุกประเภทเป็นไปในทางเดียวกัน แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิของเจ้าของข้อมูลในการที่จะได้รับทราบเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือบริการในกรณีที่ใช้ข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตมาเป็นเหตุในการปฏิเสธเพื่อให้ครอบคลุมถึงสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับการรายงานการส่งข้อมูลการเปิดเผยหรือการให้ข้อมูลแก่ข้อมูลเครดิต การจัดทำและการใช้แบบจำลองด้านเครดิต การปฏิเสธการให้บริการเพื่อรองรับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อให้เหมือนกับสมาชิกประเภทสถาบันการเงิน

นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการทางการเงิน การสร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล และแผนปฏิรูปในเรื่องเศรษฐกิจ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะทำให้ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต ผู้ขอสินเชื่อโดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการ Start-up ได้รับสินเชื่อโดยผ่านผู้ประกอบการตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อได้ และมีช่องทางในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนอื่นนอกจากสถาบันการเงิน ทั้งนี้ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs หรือผู้ประกอบการ Start-up ด้วยต้นทุนทางการเงินที่เหมาะสมจะทำให้การประกอบธุรกิจมีการเติบโตอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน ส่งผลทำให้มีการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

บทวิเคราะห์

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

โดยที่ปัจจุบันมีผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อด้วยการให้บริการระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ให้บุคคลทั่วไปเสนอข้อมูลเพื่อขอรับสินเชื่อ และพิจารณาให้สินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายของตนเพื่อเป็นทางเลือกเพิ่มเติมจากการยื่นขอรับสินเชื่อจากสถาบันการเงินโดยตรงสมควรกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถรับผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อดังกล่าวเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ เพื่อให้สามารถนำส่งข้อมูลของผู้ใช้บริการขอรับสินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายการให้บริการของตนให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต อันจะเป็นการส่งเสริมให้ระบบการให้สินเชื่อมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่งและวาระที่สอง

๒.๑. วาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ^๒

๒.๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔

๒.๑.๒ สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ข้อมูลเครดิต” หมายความว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ขอสินเชื่อกับสมาชิกประเภทสถาบันการเงินหรือขอสินเชื่อผ่านสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อ และบทนิยามคำว่า “สมาชิก” หมายความว่า สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการเป็นตัวแทนในการจัดหาสินเชื่อที่บริษัทข้อมูลเครดิตรับเข้าเป็นสมาชิก

^๒ สามารถสืบค้นเอกสารแนบระเบียบวาระ เอกสารประกอบการพิจารณา และบันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ ได้จากเว็บไซต์ E-Library ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://library2.parliament.go.th/library/home.html> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๕ ในหน้าที่ ๑๐

๒) เพิ่มนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ” หมายความว่า นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจในทางการค้าปกติเป็นตัวกลางในการให้บริการระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการก่อให้เกิดสินเชื่อ โดยมีได้ประกอบกิจการเป็นผู้ให้สินเชื่อเอง ทั้งนี้ ตามประเภทธุรกิจตัวกลางในการให้บริการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๓) เพิ่มบทบัญญัติหมวด ๓/๑ เป็นบทบัญญัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับหน้าที่ของบริษัท ข้อมูลเครดิตและสมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ได้แก่ บทบัญญัติ เกี่ยวกับการเปิดเผยหรือการให้ข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตให้แก่สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ และข้อห้ามในการเปิดเผยข้อมูลเครดิตของลูกค้า แนวทางการจัดทำแบบจำลองด้านเครดิตเพื่อให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อและบริหารความเสี่ยงในกิจการของผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ และแนวทางการดำเนินการในกรณีสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใดที่ก่อให้เกิดการขึ้นค่าบริการแก่ลูกค้า

๔) แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และข้อห้ามในการเปิดเผยข้อมูลลูกค้าเพื่อให้แนวปฏิบัติของสมาชิกทุกประเภทเป็นไปในทางเดียวกัน แก้ไขเพิ่มเติมสิทธิของเจ้าของข้อมูลในการที่จะได้รับทราบเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือบริการในกรณีที่ใช้ข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตมาเป็นเหตุในการปฏิเสธเพื่อให้ครอบคลุมถึงสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องกับการรายงานการส่งข้อมูลการเปิดเผยหรือการให้ข้อมูลแก่ข้อมูลเครดิต การจัดทำและการใช้แบบจำลองด้านเครดิต การปฏิเสธการให้บริการเพื่อรองรับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อให้เหมือนกับสมาชิกประเภทสถาบันการเงิน

นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการทางการเงิน การสร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล และแผนปฏิรูปในเรื่องเศรษฐกิจ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะทำให้ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต ผู้ขอสินเชื่อโดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการ Start-up ได้รับสินเชื่อโดยผ่านผู้ประกอบการตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อได้ และมีช่องทางในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนอื่น นอกจากสถาบันการเงิน ทั้งนี้ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของผู้ประกอบการ SMEs หรือผู้ประกอบการ Start-up ด้วยต้นทุนทางการเงินที่เหมาะสมจะทำให้การประกอบธุรกิจมีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง และยั่งยืนส่งผลทำให้มีการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

๒.๑.๓ ความเป็นมาและเหตุผลความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติ

นายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แถลงถึงความเป็นมาและเหตุผลความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สรุปได้ ดังนี้

เนื่องจากปัจจุบันได้มีการประกอบธุรกิจในลักษณะที่เป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อระหว่างผู้ให้กู้ยืมหรือผู้ลงทุนกับผู้ต้องการเงินทุนทั้งในรูปแบบสินเชื่อออนไลน์ระหว่างบุคคลรูปแบบใหม่เป็นการให้สินเชื่อผ่านผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่มีผู้ใช้เป็นผู้ให้สินเชื่อโดยตรง ได้แก่ การให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน ที่เรียกว่า Peer-to-Peer Lending (P2P Lending) (กำกับดูแลโดยธนาคารแห่งประเทศไทย) และการระดมทุนเพื่อธุรกิจ SMEs^๓ ที่เรียกว่า Debt Crowdfunding^๔ (กำกับดูแลโดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)) เพิ่มมากขึ้น แต่เนื่องจากเดิมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมิได้กำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถรับผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อดังกล่าว เป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ ซึ่งต่างจากกรณีการให้สินเชื่อที่ผ่านสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต ดังเช่นสถาบันการเงินที่บริษัทข้อมูลเครดิตรับเข้าเป็นสมาชิกสามารถใช้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ขอสินเชื่อกับสมาชิกประเภทสถาบันการเงินได้ จึงทำให้การให้สินเชื่อผ่านผู้ประกอบการที่เป็นตัวกลางดังกล่าวขาดข้อมูลเครดิตของผู้ที่ขอสินเชื่อเพื่อประกอบการพิจารณาในการให้สินเชื่อของผู้ให้สินเชื่อ จึงจำเป็นต้องกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถรับผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ เป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตเพื่อให้ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางดังกล่าวสามารถใช้ข้อมูลเครดิตของผู้ที่ขอสินเชื่อกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อได้ ทั้งนี้ เพื่อรองรับธุรกรรมการเงินที่เกิดขึ้นใหม่ (Financial Technology) ที่ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs และผู้ประกอบการ Start-up^๕ สามารถเข้าถึงแหล่งเงินกู้ได้มากขึ้น ลดการกั๊กยืมเงินนอกระบบ และยังเป็นการเพิ่มปริมาณข้อมูลทางการเงินที่เกิดจากการใช้บริการผ่านผู้ประกอบการตัวกลางที่เกี่ยวข้องกับการให้สินเชื่ออยู่ในระบบข้อมูลเครดิตในฐานะข้อมูลเครดิตของประเทศให้มีความครบถ้วนมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงได้เสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตให้ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้

^๓ SMEs (Small and Medium Enterprises) คือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.

^๔ Debt Crowdfunding คือ การระดมทุนจากบุคคลทั่วไป เป็นการยืมเงินจากหลาย ๆ คนในจำนวนเงินที่ไม่สามารถรวมกันเป็นเงินทุนก้อนใหญ่ เพื่อให้สามารถสนับสนุนกิจกรรม โครงการหรือธุรกิจต่าง ๆ ได้ โดยจะให้ผลตอบแทนหรือไม่ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของโครงการนั้น ๆ เหมาะสำหรับธุรกิจที่ไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มทุนขนาดใหญ่ได้.

^๕ Start-up คือ ธุรกิจที่เกิดขึ้นใหม่โดยใช้ความคิดใหม่ ๆ ในการเริ่มต้นเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อรองรับธุรกิจด้านไอที และรวมถึงการทำธุรกิจให้เติบโตขึ้นแบบก้าวกระโดด.

๒.๑.๔ การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังจากที่ นายอาคม เต็มพิทยาไพสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้แถลงถึงความเป็นมาและเหตุผลความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรแล้ว มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งได้ตั้งข้อซักถามและข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑) การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเครดิตมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีแหล่งข้อมูลกลางสำหรับแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับลูกค้าของธนาคารพาณิชย์เพื่อลดความเสี่ยงในการให้สินเชื่อและป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับธนาคารพาณิชย์ ปัจจุบันคือ บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (เครดิตบูโร) ทำหน้าที่เป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลสินเชื่อจากสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกทั้งธนาคารพาณิชย์และนิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ (Non-Bank) ให้บริการข้อมูลเครดิตทั้งด้านข้อมูลเครดิตบุคคลธรรมดาและข้อมูลเครดิตเชิงพาณิชย์ เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลให้สถาบันการเงินต่าง ๆ ได้ใช้ประกอบการวิเคราะห์สินเชื่อ แม้ว่าพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ให้สินเชื่อโดยตรง คือ ทำให้ผู้ให้สินเชื่อมีความเชื่อมั่นในการให้สินเชื่อ ลดค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์สินเชื่อ ประหยัดเวลาในการหาข้อมูล ทำให้ผู้ให้สินเชื่อสามารถพิจารณาสินเชื่อได้สะดวกและคล่องตัวขึ้น ส่งผลทำให้มีหนี้เสียน้อยลง ลดภาระการสำรองหนี้เสีย และทำให้ธุรกิจการเงินมีความมั่นคงและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นก็ตาม แต่ก็เห็นว่า ประชาชนไม่ได้รับประโยชน์จากบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (เครดิตบูโร) ทั้ง ๆ ที่ประชาชนเป็นผู้ที่เสียดอกเบี้ยให้แก่สถาบันการเงิน ทำให้สถาบันการเงินได้รับผลกำไรอันส่งผลให้ระบบการเงินของประเทศมีความมั่นคงก็ตาม ดังนั้น หากจะกำหนดให้มีบริษัทที่ได้รับการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตก็ควรจะต้องกำหนดให้มีการควบคุมดูแลให้การประกอบธุรกิจอยู่ในวงจำกัด และควรกำหนดให้การประกอบธุรกิจเอื้อประโยชน์แก่ประชาชนหรือค้ำประกันให้สังคม

๒) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่มีบทบัญญัติยกเลิกการผูกขาดการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต เพราะปัจจุบันยังมีเพียงบริษัทเอกชนเพียงรายเดียวที่สามารถทำธุรกิจประกอบข้อมูลเครดิตได้ ทำให้ Credit Score^๖ ถูกผูกขาดไว้ที่เดียว ส่งผลให้ Credit score ไม่เกิดการแข่งขันขาดความน่าเชื่อถือ และไม่เป็นที่ยอมรับของระบบการเงิน ดังนั้น หากมีการยกเลิกการผูกขาดการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต โดยไม่ให้มีการผูกขาดการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตไว้เพียงรายเดียว

^๖ Credit Score (คะแนนเครดิต) หรือ Credit Scoring คือ ตัวชี้วัดความน่าจะเป็นในการชำระหนี้ โดยใช้วิธีการทางสถิติในการประมวลผลข้อมูลโดยบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด กล่าวคือ เป็นเครื่องหมายหรือตัวเลขที่เป็นผลรวมจากการประเมินทางสถิติของลูกค้ารายใดรายหนึ่งว่า มีโอกาสที่จะไม่คืนหนี้ชำระหนี้ที่ก่อไว้ อันเป็นผลมาจากประวัติการก่อหนี้และการชำระหนี้ของตนเองในอดีตที่ผ่านมา.

จะทำให้เกิดการแข่งขันและเกิดการพัฒนา CREDIT SCORING MODEL (เครื่องมือในการประเมินคุณภาพสินเชื่อ) ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนและระบบการเงินของประเทศ

๓) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนารมณ์เพื่อกำหนดให้มีการให้สินเชื่อผ่านผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ที่เรียกว่า Peer-to-Peer Lending (P2P Lending) กล่าวคือ ผู้ที่ขอสินเชื่อสามารถขอสินเชื่อกับผู้ที่ต้องการจะให้สินเชื่อได้โดยตรง ซึ่งจะทำให้ผู้ขอสินเชื่อเสียดอกเบี้ยเงินกู้ที่ถูกกลง สามารถขอสินเชื่อได้มากขึ้น และสะดวกขึ้น ในขณะที่เดียวกันผู้ให้สินเชื่อจะได้รับผลตอบแทนการลงทุนที่มากกว่าการลงทุนในธนาคารพาณิชย์ รวมทั้งเป็นการเพิ่มโอกาสและทางเลือกให้แก่ผู้บริโภค และยังทำให้เกิดการแข่งขันในระบบการเงินของประเทศ โดยต้องกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถใช้ข้อมูลเครดิตของผู้ที่ขอสินเชื่อกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ และการบริหารความเสี่ยงในกิจการของผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลในพิจารณาให้สินเชื่อ แต่เห็นว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๔/๑ ในร่างมาตรา ๙ ยังมีได้กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถเปิดเผยหรือให้ข้อมูลเครดิตของผู้ที่ขอสินเชื่อให้กับผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อไม่สามารถใช้ข้อมูลเครดิตของผู้ที่ขอสินเชื่อในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ หรือผู้ที่จะให้สินเชื่อไม่สามารถวิเคราะห์สินเชื่อและการบริหารความเสี่ยงในกิจการของผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ แต่หากมีบทบัญญัติกำหนดผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถเปิดเผยหรือให้ข้อมูลเครดิตของผู้ที่ขอสินเชื่อให้กับผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ จะกำหนดบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้ที่ใด และอย่างไร

๔) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรมีบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิการเข้าถึงข้อมูลเครดิตของเจ้าของข้อมูลได้โดยสะดวก โดยไม่มีค่าใช้จ่าย เพราะข้อมูลเครดิตเป็นข้อมูลของประชาชนผู้เป็นเจ้าของข้อมูลนั่นเอง และในอนาคตควรมีช่องทางในการเชื่อมโยงข้อมูลกับ Digital ID (ระบบการพิสูจน์และยืนยันตัวบุคคลภาครัฐ) ของกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้เจ้าของข้อมูลสามารถเข้าถึงข้อมูลเครดิตของตนเองได้ ส่วนประเด็นทางกฎหมายที่เป็นปัญหาและอุปสรรคอื่นที่เกี่ยวกับการรองรับธุรกรรมการเงินที่เกิดขึ้นใหม่ (Financial Technology) และธุรกิจ Start-up นั้น ควรพิจารณาให้รอบคอบในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป

๒.๑.๕ นายอาคม เต็มพิทยาไพสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

๑) ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์แก่ประชาชน คือ การเพิ่มช่องทางในการจัดหาสินเชื่อระหว่างผู้ให้กู้ยืมหรือผู้ลงทุนกับผู้ต้องการเงินทุนทั้งในรูปแบบที่มีผู้ใช้เป็นผู้ให้สินเชื่อโดยตรงเหมือนเช่นการให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน ทำให้มีช่องทางในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนมากขึ้นนอกจากการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน ซึ่งปัจจุบันเป็นที่นิยมกันอย่างมากในต่างประเทศ สำหรับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะครอบคลุมถึงเรื่องการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินที่เรียกว่า Peer-to-Peer Lending (P2P Lending) และการระดมทุน ที่เรียกว่า Debt Crowdfunding

๒) ปัญหาระบบการเงินที่มีต้นทุนในการกู้ยืมเงินที่ยังสูงอยู่จนทำให้เป็นภาระและเกิดปัญหาหนี้สินแก่ประชาชน จะขอรับเรื่องดังกล่าวนี้ไปพิจารณาเพิ่มเติมในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการ

๓) กรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๔/๑ ในร่างมาตรา ๙ ยังมีได้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถใช้ข้อมูลเครดิตของผู้ที่ขอสินเชื่อในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ และการบริหารความเสี่ยงในกิจการของผู้ที่จะให้สินเชื่อได้นั้น ขอชี้แจงว่า รายละเอียดเกี่ยวกับการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่ประสงค์จะใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ จะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตประกาศกำหนด ทั้งนี้ ทางกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ได้จัดทำรายละเอียดในเรื่องดังกล่าวนี้ไว้แล้ว และจะไปกำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือระเบียบ ภายหลังจากที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายแล้ว

๔) สำหรับประเด็นเกี่ยวกับสิทธิการเข้าถึงข้อมูลเครดิตของประชาชนนั้น ประชาชนผู้เป็นเจ้าของข้อมูลเครดิตมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลเครดิตของตนเองได้ แต่ในบทบัญญัติของกฎหมายอาจมิได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น จึงขอรับประเด็นดังกล่าวไปแก้ไขเพิ่มเติมในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการ

๒.๑.๖ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ด้วยคะแนนเสียง ๒๗๑ เสียง ไม่รับหลักการ (ไม่มี) งดออกเสียง (ไม่มี) และไม่ลงคะแนนเสียง ๕ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการ มีกำหนดแปรญัตติภายใน ๗ วัน

<p>๑. ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/581258</p>	
<p>๒. เอกสารประกอบการพิจารณา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/581234</p>	
<p>๓. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=9996&mid=4328</p>	
<p>๔. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10035&mid=4339</p>	
<p>๕. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10027&mid=4339</p>	

๒.๒ วาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา^๗

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สอง เรียงลำดับมาตรา เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง โดยมีการพิจารณาและอภิปรายตามลำดับมาตรา ดังนี้

๒.๒.๑ ร่างมาตรา ๔ เพิ่มบทนิยามในมาตรา ๓ “ผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ”

- ไม่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๒.๒.๒ ร่างมาตรา ๖ แก้ไขมาตรา ๒๐ วรรคสี่

- ไม่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๒.๒.๓ ร่างมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๒๒

- ไม่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๒.๒.๔ ร่างมาตรา ๘ แก้ไขมาตรา ๒๔

- ไม่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

๒.๒.๕ ร่างมาตรา ๙ เพิ่มหมวด ๓/๑ มาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๔/๒ มาตรา ๒๔/๓ และมาตรา ๒๔/๔

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

กรณีที่คณะกรรมการวิสามัญฯ เพิ่มบทบัญญัติมาตรา ๒๔/๑/๑ ที่บัญญัติว่า “สมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่ออาจเปิดเผยข้อมูลของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา ๒๔/๑ ให้แก่ผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ โดยเปิดเผยได้เท่าที่จำเป็น

^๗ สามารถสืบค้นเอกสารรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร และบันทึกออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตราได้จากเว็บไซต์ E-Library ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร <https://library2.parliament.go.th/library/home.html> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๖ ถึง ๘ ในหน้าที่ ๑๔

เพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อและต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด” นั้น เห็นว่า เป็นการกำหนดหลักการที่ขยายความจากร่างเดิมซึ่งได้กำหนดความในหลักการดังกล่าวไว้ชัดเจนและครบถ้วนแล้ว และขอตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ควรกำหนดนิยามความหมายของคำว่า “เปิดเผยได้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อ” ว่า หมายความว่าถึงกรณีใดบ้าง ควรกำหนดวัตถุประสงค์หรือขอบเขตของการให้ความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเครดิตให้ชัดเจนว่า เป็นการให้ความยินยอมให้ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในเรื่องใด รวมทั้ง วิธีการให้ความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลนั้นต้องทำอะไร ตลอดจนกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตว่า มีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องใดบ้าง

คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

เนื่องจากการประกอบธุรกิจในลักษณะที่เป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อระหว่างผู้ให้กู้ยืมหรือผู้ลงทุนกับผู้ต้องการเงินทุนในรูปแบบสินเชื่อออนไลน์ระหว่างบุคคลในรูปแบบใหม่ ได้แก่ การให้สินเชื่อของสถาบันการเงิน ที่เรียกว่า Peer-to-Peer Lending (P2P Lending เป็นการทำสัญญากู้ยืม) และการระดมทุนเพื่อธุรกิจ SMEs ที่เรียกว่า Debt Crowdfunding เป็นการใช้ตราสารทางการเงิน (หุ้นกู้) เป็นการทำธุรกรรมที่มีความแตกต่างกัน การที่จะกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลเครดิตให้ครอบคลุมการให้สินเชื่อของทั้งสองประเภทไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้จึงเป็นการยาก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลเครดิตของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา ๒๔/๑ ให้แก่ผู้ที่จะให้สินเชื่อไว้ในกฎหมายลำดับรอง โดยกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตที่จะเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในเรื่องดังกล่าว เพราะที่ผ่านมาคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และได้มีการรับฟังความเห็นจากผู้ที่มีส่วนได้เสียและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในเรื่องต่าง ๆ อย่างรอบด้าน

สำหรับกรณีที่คณะกรรมการวิสามัญฯ เพิ่มบทบัญญัติมาตรา ๒๔/๑/๑ นั้น เป็นการเพิ่มบทบัญญัติขึ้นเพื่อขยายความในบทบัญญัติมาตรา ๒๔/๑ ให้มีความชัดเจนและเพื่อให้เกิดความมั่นใจยิ่งขึ้นว่า เป็นการเปิดเผยข้อมูลของลูกค้าที่ขอสินเชื่อที่แสดงความจำนงผ่านตัวกลางได้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาให้สินเชื่ออย่างแท้จริง ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญฯ เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลในการให้สินเชื่อโดยเฉพาะประเภท P2P Lending ที่มากเกินไปอาจจะทำให้ผู้ที่ต้องการกู้เงินไม่ได้รับสินเชื่อ อีกทั้งเป็นการเปิดเผยข้อมูลของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อเกินความจำเป็น ดังนั้น คณะกรรมการวิสามัญฯ จึงต้องเพิ่มบทบัญญัติมาตรา ๒๔/๑/๑ ขึ้น เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของการเปิดเผยข้อมูลของลูกค้าที่ขอสินเชื่อได้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลนั้นจะต้องเป็นการเปิดเผยข้อมูลของลูกค้า

ที่ขอสินเชื่อได้เท่าที่จำเป็น และเพียงพอแก่ผู้ให้สินเชื่อสามารถใช้ในการพิจารณาวิเคราะห์สินเชื่อและให้สินเชื่อแก่ผู้กู้ได้ ทั้งนี้ การกำหนดบทบัญญัติเพิ่มเติมดังกล่าวไม่ได้เกินกว่าหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการไว้

ประเด็นเกี่ยวกับการกำหนดวัตถุประสงค์หรือขอบเขตของการให้ความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเครดิตให้ชัดเจนว่า เป็นการให้ความยินยอมให้ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในเรื่องใด และกำหนดวิธีการให้ความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลนั้น อย่างไร คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของการให้ความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเครดิต ซึ่งจะต้องกำหนดให้สอดคล้องกับลักษณะของการทำธุรกรรมที่แตกต่างกันในแต่ละประเภท ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมแบบ Peer-to-Peer Lending หรือการทำธุรกรรมแบบ Debt Crowdfunding ทั้งนี้ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้ที่ต้องการเงินทุนมีโอกาสในอันที่จะเข้าถึงแหล่งเงินทุนและได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินอื่น ๆ ได้มากยิ่งขึ้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ

๒.๒.๖ ร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง (๖)

- ไม่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ

๒.๒.๗ ร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขมาตรา ๕๐

- ไม่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ

๒.๒.๘ ร่างมาตรา ๑๒ แก้ไขมาตรา ๕๑

- ไม่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ

จากนั้น ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำ จึงเป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่สอง ต่อจากนั้นที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม

๖. รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕
<https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/591036>

๗. บันทึกการประชุม ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕
https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10187&mid=4374

๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๑๑ เสียง ไม่เห็นชอบ (ไม่มี) งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๓ เสียง

๘. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕
https://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10185&mid=4374

๔. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ

คณะกรรมการการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ แล้วพิจารณาตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้วเห็นว่า ควรมีข้อสังเกตท้ายรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ดังนี้

๑) คำนิยาม “ข้อมูลเครดิต” ในร่างมาตรา ๓ มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการจัดเก็บข้อมูลเครดิต จึงต้องพิจารณาใน ๒ ประเด็น คือ ประเด็นที่ ๑ ข้อมูลใดที่จัดเก็บควรเน้นที่คุณภาพและเหตุผลจำเป็นไม่ใช่ปริมาณ ทั้งนี้ อาจจะต้องเปรียบเทียบกับแนวทางการดำเนินการในประเทศอื่น ๆ ด้วย ประเด็นที่ ๒ ประวัติการขอและการได้รับอนุมัติสินเชื่อ เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญ ซึ่งสามารถสร้างความได้เปรียบหรือเสียเปรียบในการขอและการได้รับอนุมัติสินเชื่อ ควรมีการกำหนดข้อมูลขั้นต่ำและข้อมูลทางเลือกที่ผู้ขอสินเชื่อจะให้หรือไม่ให้ข้อมูลดังกล่าวก็ได้

๒) การบังคับใช้กฎหมายโดยเฉพาะการปรับปรุงข้อมูลให้ถูกต้องและทันสมัยตลอดเวลา ต้องมีการบังคับใช้อย่างถูกต้อง เที่ยงธรรม มีประสิทธิภาพ และทันเวลา

๓) ธุรกิจเกี่ยวเนื่องหรือสนับสนุนธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อควรมีการกำหนดให้ชัดเจนว่า หมายถึงธุรกิจประเภทใด โดยอยู่ในประกาศตามกฎหมายว่าด้วยการกำกับดูแลผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ

๔) ธนาคารแห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ควรมีมาตรการกำกับดูแลและติดตามการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อให้เป็นไปตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ

๕) การเปิดเผยข้อมูลเพื่อการพิจารณาสินเชื่อต้องกำหนดเป็นมาตรฐานเดียวกันตามแต่ละประเภทของตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ

๖) คณะกรรมการมีข้อสังเกตว่า ในบางประเทศ มีการกำหนดให้การค้างชำระหนี้ที่จำนวนน้อยไม่ต้องนำมาบันทึกไว้ในประวัติข้อมูลเครดิต ดังนั้น ในอนาคตหากประเทศไทยจะกำหนดในรูปแบบดังกล่าวก็ควรพิจารณาว่ามูลหนี้และระยะเวลาการค้างชำระหนี้ที่เหมาะสมควรเป็นเท่าใด

๗) สำหรับ Platform ที่อำนวยความสะดวกเอง ไม่ควรจัดอยู่ในสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ แต่เป็นสมาชิกประเภทผู้ให้สินเชื่อ

๘) กรณีที่กรรมการและผู้บริหารของ Platform เข้าเป็นลูกค้าของ Platform ด้วยจะต้องคำนึงถึงประเด็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ เนื่องจากกรรมการและผู้บริหารของ Platform ถือเป็นผู้ใช้ข้อมูลเชิงลึก ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามประกาศ หลักเกณฑ์ ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยและสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนด

๙) คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตควรประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลเครดิตตามร่างมาตรา ๒๔/๑/๑ ดังนี้

(๑) กำหนดแยกเป็น ๒ กรณี คือ กรณีสำหรับ P2P Lending Platform และกรณี สำหรับ Debt Crowdfunding Platform ดังนี้ กรณีสำหรับ P2P Lending Platform ที่จะต้องไม่รู้ตัวตน ตั้งแต่แรก โดยในขั้นตอนแรกที่เปิดเผยข้อมูลเท่าที่จำเป็นให้แก่ผู้จะให้สินเชื่อ จะต้องเป็นข้อมูลที่ยังไม่บ่งชี้ ตัวตนของผู้ที่จะขอสินเชื่อและในขั้นตอนเข้าทำสัญญา จึงจะเปิดเผยข้อมูลว่าผู้กู้เป็นบุคคลใดกรณี สำหรับ Debt Crowdfunding Platform จะรู้ข้อมูลของผู้ออกหุ้นกู้ตั้งแต่แรก

(๒) กำหนดนิยามของคำว่า “เปิดเผยได้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อ” ว่าหมายความว่าถึงกรณีใดบ้าง

(๓) การให้ความยินยอมของเจ้าของข้อมูลเครดิตจะต้องชัดเจนว่าเป็นการให้ความยินยอม ให้ใช้ในวัตถุประสงค์เรื่องใดบ้าง เช่น เพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อ เป็นต้น

๑๐) คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต หรือหน่วยงานกำกับดูแล ควรกำหนดว่า “การดำเนินการอื่นใด” ตามร่างมาตรา ๒๔/๓ วรรคสอง หมายความว่าถึงกรณีใดบ้าง เพื่อเป็นการคุ้มครอง เจ้าของข้อมูลผู้สุจริตและไม่ควรถูกเอาเปรียบจาก Platform

๑๑) ควรมีการทบทวนมาตรา ๒๕ ของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อรองรับสิทธิในการถ่ายโอนข้อมูลเครดิตโดยไม่มีค่าใช้จ่ายตามหลักสากลในสิทธิของข้อมูล ส่วนบุคคลของเจ้าของข้อมูลนั้น

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการ วิสามัญฯ โดยมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๑๐ เสียง ไม่เห็นชอบ (ไม่มี) งดออกเสียง ๑ เสียง และ ไม่ลงคะแนนเสียง ๔ เสียง

๕. การวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

จากการพิจารณาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีประเด็นข้อสังเกต ดังนี้

๑. คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตควรประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลเครดิตตามร่างมาตรา ๒๔/๑/๑ ให้ชัดเจน โดยควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลเครดิตแยกเป็น ๒ กรณี ได้แก่ กรณี Peer-to-Peer Lending และกรณี Debt Crowdfunding

๒. กรณีที่คณะกรรมการวิสามัญฯ เพิ่มบทบัญญัติมาตรา ๒๔/๑/๑ ที่บัญญัติว่า “สมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่ออาจเปิดเผยข้อมูลของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา ๒๔/๑ ให้แก่ผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ โดยเปิดเผยได้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อและต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ...” นั้น ควรมีการกำหนดนิยามของคำว่า “การเปิดเผยได้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อ” ว่า หมายความว่าถึงกรณีใดบ้าง

๓. ควรกำหนดวัตถุประสงค์ของการให้ความยินยอมของเจ้าของข้อมูลเครดิตให้ชัดเจนว่าเป็นการให้ความยินยอมในกรณีใด

๔. กำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตว่า มีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องใดบ้าง

๕. เนื่องจากความในร่างมาตรา ๒๔/๓ วรรคสอง ของร่างมาตรา ๙ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้แก้ไขเพิ่มเติมความ เป็นดังนี้

“ให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อใช้แบบจำลองด้านเครดิตที่ได้จัดทำตามวรรคหนึ่ง เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อและการบริหารความเสี่ยงในกิจการของผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อของสมาชิกดังกล่าวเท่านั้น”

(ปรากฏตามรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หน้า -๓-) และสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว นั้น แต่ปรากฏว่า ในร่างพระราชบัญญัติที่ส่งมายังวุฒิสภาไม่มี คำว่า “ที่” ระหว่างถ้อยคำว่า “ในกิจการ” กับถ้อยคำว่า “เกี่ยวกับการเป็นตัวกลาง” ในร่างมาตราดังกล่าวแต่อย่างใด จึงอาจจะไม่สอดคล้องกับมติของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ดังนั้น เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว) มีความถูกต้องและสอดคล้องกับมติของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร จึงควรแก้ไขให้เป็นไปตามร่างที่คณะกรรมการวิสามัญฯ แก้ไข

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕^๑ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>พระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕</p> <hr/> <p>ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <hr/> <p>.....</p>

^๑ สามารถสืบค้นพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้จากเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.krisdika.go.th)

<p>พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ซึ่งมีได้เป็นผู้ให้สินเชื่อเอง เป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ เพื่อให้ระบบการให้สินเชื่อมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕”</p> <p>มาตรา ๒^๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p> <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p> <p>“ข้อมูลเครดิต” หมายความว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ขอสินเชื่อ ดังต่อไปนี้</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ข้อมูลเครดิต” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ข้อมูลเครดิต” หมายความว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่ขอสินเชื่อ กับสมาชิกประเภทสถาบันการเงินหรือขอสินเชื่อผ่านสมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ดังต่อไปนี้</p>

^๒ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๑๑๔ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

<p style="text-align: center;">พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p style="text-align: center;">ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๑) ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้ถึงตัวลูกค้า และคุณสมบัติของลูกค้าที่ขอสินเชื่อ</p> <p>(ก) กรณีบุคคลธรรมดา หมายถึง ชื่อ ที่อยู่ วันเดือนปีเกิด สถานภาพ การสมรส อาชีพ เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหนังสือเดินทาง และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร (ถ้ามี)</p> <p>(ข) กรณีนิติบุคคล หมายถึง ชื่อ สถานที่ตั้ง เลขที่ทะเบียนการจัดตั้ง นิติบุคคล หรือเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร</p> <p>(๒) ประวัติการขอและการได้รับอนุมัติสินเชื่อ และการชำระสินเชื่อ ของลูกค้าที่ขอสินเชื่อ รวมทั้งประวัติการชำระราคาสินค้าหรือบริการโดยบัตรเครดิต</p> <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p>	<p>(๑) ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้ถึงตัวลูกค้า และคุณสมบัติของลูกค้าที่ขอสินเชื่อ</p> <p>(ก) กรณีบุคคลธรรมดา หมายถึง ชื่อ ที่อยู่ วันเดือนปีเกิด สถานภาพ การสมรส อาชีพ เลขประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหนังสือเดินทาง และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร (ถ้ามี)</p> <p>(ข) กรณีนิติบุคคล หมายถึง ชื่อ สถานที่ตั้ง เลขทะเบียนนิติบุคคล หรือเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร</p> <p>(๒) ประวัติการขอและการได้รับอนุมัติสินเชื่อ และการชำระสินเชื่อ ของลูกค้าที่ขอสินเชื่อ รวมทั้งประวัติการชำระราคาสินค้าหรือบริการโดยบัตรเครดิต”</p> <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลาง ในการจัดหาสินเชื่อ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” และ “สมาชิก” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕</p> <p style="text-align: center;">“ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ” หมายความว่า นิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการให้บริการระบบหรือเครือข่าย อิเล็กทรอนิกส์เป็นทางการค้าปกติ เพื่ออำนวยความสะดวกในการก่อให้เกิดสินเชื่อ โดยมีได้ประกอบกิจการเป็นผู้ให้สินเชื่อเอง ทั้งนี้ ตามประเภทธุรกิจตัวกลาง ในการให้บริการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”</p>

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>เมื่อมีการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลตามวรรคสองแล้ว ให้บริษัทข้อมูลเครดิต แจ้งเป็นหนังสือแก่เจ้าของข้อมูลทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันเปิดเผยหรือ ให้ข้อมูล ในกรณีที่เป็นข้อมูลโดยรวมของสถาบันการเงินแห่งหนึ่งแห่งใด ให้แจ้งแก่สถาบันการเงินนั้นทราบ</p> <p>มาตรา ๒๒^๔ ผู้ใช้บริการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ใช้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๐/๑</p> <p>(๒) ไม่เปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลแก่ผู้อื่นที่ไม่มีสิทธิรับรู้ข้อมูล</p> <p>มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ ห้ามมิให้บุคคลดังต่อไปนี้เปิดเผย ข้อมูล</p>	<p>“เมื่อมีการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลตามวรรคสองแล้ว ให้บริษัทข้อมูลเครดิต แจ้งเป็นหนังสือแก่เจ้าของข้อมูลทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันเปิดเผยหรือ ให้ข้อมูล ในกรณีที่เป็นข้อมูลโดยรวมของสมาชิกผู้หนึ่งผู้ใด ให้แจ้งแก่สมาชิก ผู้นั้นทราบ”</p> <p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๒ ผู้ใช้บริการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ใช้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๔/๑ และมาตรา ๒๔/๓</p> <p>(๒) ไม่เปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลแก่ผู้อื่นที่ไม่มีสิทธิรับรู้ข้อมูล”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔/๑ และ มาตรา ๒๔/๒ ห้ามมิให้บุคคลดังต่อไปนี้เปิดเผยข้อมูล</p>

^๔ มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙

<p>พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๑) บริษัทข้อมูลเครดิต ผู้ควบคุมข้อมูล ผู้ประมวลผลข้อมูล สมาชิก หรือผู้ใช้บริการ</p> <p>(๒) ผู้ซึ่งรู้ข้อมูลจากการทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่ใน (๑)</p> <p>(๓) ผู้ซึ่งรู้ข้อมูลจากบุคคลตาม (๑) หรือ (๒)</p>	<p>(๑) บริษัทข้อมูลเครดิต ผู้ควบคุมข้อมูล ผู้ประมวลผลข้อมูล สมาชิก หรือผู้ใช้บริการ</p> <p>(๒) ผู้ซึ่งรู้ข้อมูลจากการทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่ใน (๑)</p> <p>(๓) ผู้ซึ่งรู้ข้อมูลจากบุคคลตาม (๑) หรือ (๒)”</p> <p>มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๑ บทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ มาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๔/๒ มาตรา ๒๔/๓ มาตรา ๒๔/๔ และมาตรา ๒๔/๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕</p> <p>“หมวด ๓/๑ บทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ</p> <p>มาตรา ๒๔/๑ ให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่ประสงค์จะใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ โดยในการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนทุกครั้ง เว้นแต่เจ้าของข้อมูลได้ให้ความยินยอมไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p>

<p>พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>มาตรา ๒๔/๒ สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่ออาจเปิดเผยข้อมูลของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา ๒๔/๑ ให้แก่ผู้ที่จะให้สินเชื่อได้ โดยเปิดเผยได้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อและต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>มาตรา ๒๔/๓ สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่ออาจนำข้อมูลของลูกค้าของตนที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา ๒๔/๑ เฉพาะในส่วนที่ไม่มีข้อมูลที่สามารถระบุตัวของเจ้าของข้อมูลมาใช้เป็นปัจจัยหนึ่งในการจัดทำแบบจำลองด้านเครดิตได้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล</p> <p>ให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อใช้แบบจำลองด้านเครดิตที่ได้จัดทำตามวรรคหนึ่ง เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่จะให้สินเชื่อ และการบริหารความเสี่ยงในกิจการ*เกี่ยวกับการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อของสมาชิกดังกล่าวเท่านั้น</p> <p>คณะกรรมการอาจอนุญาตให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่จัดทำแบบจำลองด้านเครดิตตามวรรคหนึ่งยินยอม</p>

* หมายเหตุ : ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว) ไม่ปรากฏ คำว่า “ที่” ในร่างมาตราดังกล่าว จึงอาจจะไม่สอดคล้องกับมติของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

<p>พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>ให้สมาชิกอื่นนำแบบจำลองด้านเครดิตไปใช้เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ สินเชื่อ การออกบัตรเครดิต และการบริหารความเสี่ยงในกิจการของสมาชิกอื่นด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด</p> <p>ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูล ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้สมาชิก ถือปฏิบัติในการจัดทำและการใช้ประโยชน์แบบจำลองด้านเครดิตได้</p> <p>มาตรา ๒๔/๔ ในกรณีที่สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลาง ในการจัดหาสินเชื่อปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใดที่ก่อให้เกิดการขึ้น ค่าบริการแก่ลูกค้าผู้ขอสินเชื่อ โดยเหตุอันเนื่องมาจากการได้รับรู้ข้อมูลของลูกค้านั้น สมาชิكدังกล่าวต้องแสดงเหตุผลในการปฏิเสธการให้บริการหรือการขึ้นค่าบริการ รวมทั้งแหล่งที่มาของข้อมูลให้ลูกค้ารายนั้นทราบเป็นหนังสือ และให้ลูกค้าซึ่งเป็น เจ้าของข้อมูลมีสิทธิตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าวนั้นของตนโดยไม่ต้อง เสียค่าธรรมเนียม หากผู้นั้นใช้สิทธิขอตรวจสอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ รับคำปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใดนั้น</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวตามวรรคหนึ่งไม่ถูกต้อง ตามที่เป็นจริง เจ้าของข้อมูลอาจยื่นคำขอพร้อมแสดงหลักฐานประกอบเพื่อให้ สมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อตามวรรคหนึ่ง พิจารณาประกอบการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใดอีกครั้งหนึ่งก็ได้</p>

พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
<p>มาตรา ๕๐^๕ สมาชิกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) หรือมาตรา ๒๐/๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๐/๑ วรรคสามหรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาทและปรับอีกไม่เกิน วันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๐ สมาชิกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศ กำหนดตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง มาตรา ๒๐/๑ วรรคสี่ หรือมาตรา ๒๔/๓ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง</p> <p>สมาชิกประเภทสถาบันการเงินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๐/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษ เช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง</p> <p>สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อผู้ใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔/๒ หรือมาตรา ๒๔/๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ตามมาตรา ๒๔/๒ หรือมาตรา ๒๔/๓ วรรคสาม ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับที่ บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง”</p>

^๕ มาตรา ๕๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙

<p>พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๕๑^๖ บริษัทข้อมูลเครดิตใดหรือผู้ประมวลผลข้อมูลผู้ใดเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกของตนหรือผู้ใช้บริการเพื่อประโยชน์อย่างอื่นหรือเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่ผู้อื่นนอกเหนือจากที่กำหนดในมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๕๗ สถาบันการเงิน สมาชิกหรือผู้ใช้บริการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๑ บริษัทข้อมูลเครดิตใดหรือผู้ประมวลผลข้อมูลผู้ใดเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกของตนหรือผู้ใช้บริการเพื่อประโยชน์อย่างอื่นหรือเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่ผู้อื่นนอกเหนือจากที่กำหนดในมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๔/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๗ สถาบันการเงิน สมาชิก หรือผู้ใช้บริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔/๔ หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”</p>

^๖ มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

<p>พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี</p>	<p>.....</p>

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

การดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย*

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต (กคค.) และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ได้ดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน โดยสามารถสรุปได้ ดังนี้

๑. กระบวนการและขั้นตอนในการรับฟังความคิดเห็น

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต (กคค.) และธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา^๑ ดังนี้

๑.๑ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

เปิดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต (www.creditinfocommittee.or.th) เว็บไซต์ธนาคารแห่งประเทศไทย (www.bot.or.th) และเว็บไซต์การรับฟังความคิดเห็นกฎหมายไทย (www.lawamendment.go.th) ระหว่างวันที่ ๑๘ กรกฎาคม - ๙ สิงหาคม ๒๕๖๑

๑.๒ จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นในแต่ละครั้ง

ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวนทั้งสิ้น ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๘ กรกฎาคม - ๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ รวมเป็นระยะเวลา ๒๓ วัน

๑.๓ พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (NCB) สมาชิกของ NCB รวมถึงสมาคมตัวแทนกลุ่มสมาชิก และประชาชนทั่วไป

๒. สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ผลกระทบในด้านต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการตราพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ^๒ มีดังนี้

* เรียบเรียงโดย นางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

^๑ รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย.

^๒ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย, ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

- ธุรกิจ SMEs ซึ่งเป็นกลุ่มสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มีช่องทางในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่จะสามารถนำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องหลากหลายช่องทางมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชนรายย่อยมากขึ้น

- ส่งเสริมให้เกิดความโปร่งใสและเท่าเทียมกันด้านข้อมูลเครดิต เนื่องจากผู้ประกอบการรายใหม่ ๆ สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลเครดิตได้เหมือนกับสถาบันการเงินหลักที่ดำเนินธุรกิจมาแต่เดิมด้วยต้นทุนในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่ไม่แตกต่างกัน อันจะก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม (level playing field)

- มีผู้ประกอบการรายใหม่ ๆ ซึ่งมีการดำเนินธุรกิจที่เข้มแข็งเกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่มากขึ้น ซึ่งจะเป็นเครือข่ายทางธุรกิจที่เชื่อมโยงและเกื้อกูลกัน เป็นการกระจายความเจริญออกไปยังส่วนภูมิภาคมากขึ้น ทำให้ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็ง

- ปริมาณของข้อมูลเครดิตในระบบที่เพิ่มขึ้น จะช่วยเพิ่มคุณภาพการปล่อยสินเชื่อ ทำให้หนี้เสียในระบบลดลง และข้อมูลที่ครบถ้วนทำให้การออกมาตรการในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจทำได้ตรงประเด็นมากขึ้น

- ช่วยให้ผู้ที่มีเงินออมมีช่องทางลงทุนผ่านผู้ประกอบการธุรกิจฯ ซึ่งเป็นการกระจายความเสี่ยงและได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าการฝากเงิน

ผลกระทบต่อสังคม

- เพิ่มโอกาสในการจ้างงาน/ลดอัตราการว่างงาน เนื่องจากธุรกิจ SMEs ที่มีจำนวนมากถึงร้อยละ ๙๙ ของวิสาหกิจทั้งหมดของประเทศ ซึ่งเป็นสัดส่วนการจ้างงานถึงร้อยละ ๘๒ หากมีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าเงินกู้ในระบบได้เพิ่มขึ้น จะก่อให้เกิดการจ้างงานอย่างต่อเนื่องในแต่ละพื้นที่ เป็นการกระจายรายได้ ช่วยลดปัญหาการว่างงานและปัญหาอาชญากรรม

- สนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในแต่ละท้องถิ่น

ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

- เป็นปัจจัยที่จะช่วยสนับสนุนให้การพิจารณาปรับอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันภาคการเงินของประเทศดีขึ้น

- บริษัทข้อมูลเครดิตจะมีฐานข้อมูลที่กว้างมากขึ้น ช่วยให้ภาครัฐ หรือสมาชิกบริษัทข้อมูลเครดิตหรือสถาบันวิจัย สามารถใช้ข้อมูลที่ไม่ระบุตัวตนจากบริษัทข้อมูลเครดิตเพื่อการวางแผนกำหนดนโยบาย หรือเพื่อการวิจัยพัฒนาได้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

๓. การเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน^๓

ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้เปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อประชาชน โดยดำเนินการเปิดเผยผ่านเว็บไซต์คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต (www.creditinfocommittee.or.th) แล้ว

^๓อ้างอิงแล้ว, เชิงบรรณที่ ๑.

๔. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว เห็นควรยืนยันตาม ร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการตรวจพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๕. ความเห็นต่อการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

จากการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานที่เสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว เห็นว่าได้มีการดำเนินการให้เป็นไปตาม บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง แล้ว

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกต
ของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. *

เมื่อปี ๒๕๔๐ ประเทศไทยประสบกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ ส่งผลให้สถาบันการเงินมีปัญหานี้ด้วยคุณภาพในอัตราที่สูง ดังนั้น ในปี ๒๕๔๑ กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย จึงได้มีนโยบายจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเครดิตขึ้น โดยมีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลเครดิต จำนวน ๒ แห่ง คือ บริษัท ข้อมูลเครดิตไทย จำกัด จัดตั้งโดยธนาคารอาคารสงเคราะห์ และบริษัท ระบบข้อมูลกลาง จำกัด จัดตั้งขึ้นโดยสมาคมธนาคารไทย และธนาคารแห่งประเทศไทย ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท ข้อมูลเครดิตกลาง จำกัด และในปี ๒๕๔๕ ได้มีการออกพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อกำกับดูแลการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต รวมทั้งคุ้มครองประชาชนผู้เป็นเจ้าของข้อมูลเครดิตด้วย ในปี ๒๕๔๘ บริษัท ข้อมูลเครดิตกลาง จำกัด ได้รวมกิจการกับบริษัทข้อมูลเครดิตไทย จำกัด และเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (NCB) หลังจากนั้น พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเป็นระยะ เพื่อให้กฎหมายมีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางการเงินที่เปลี่ยนไป^๑

ระบบข้อมูลเครดิตปัจจุบัน ระบบข้อมูลเครดิตมีผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน ๓ ฝ่าย ดังนี้

๑) ลูกค้ำ ซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลเครดิต โดยในการยื่นขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน ลูกค้ำจะต้องให้ความยินยอมต่อสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (NCB) ในการที่จะเข้าถึงข้อมูลเครดิตของลูกค้ำที่เก็บรวบรวมอยู่ที่บริษัทข้อมูลเครดิตดังกล่าว เพื่อนำมาใช้ประกอบการพิจารณาสินเชื่อของสถาบันการเงิน

๒) สมาชิกของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (NCB) ซึ่งเป็นสถาบันการเงิน ประกอบด้วยสถาบันการเงิน ๙ ประเภท ดังนี้

(๑) ธนาคารพาณิชย์

(๒) บริษัทเงินทุน

(๓) บริษัทหลักทรัพย์

(๔) บริษัทเครดิตฟองซิเอร์

(๕) บริษัทประกันวินาศภัย

(๖) บริษัทประกันชีวิต

(๗) นิติบุคคลที่ให้บริการบัตรเครดิต

(๘) นิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการทางการเงิน

(๙) นิติบุคคลอื่นที่ประกอบกิจการให้สินเชื่อเป็นทางการค้าปกติตามที่คณะกรรมการประกาศ

กำหนด

* เรียบเรียงโดย นางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรชำนาญการพิเศษ กลุ่มงานกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

^๑ บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ ณ ห้องประชุมกรมการ ๔๐๘ ชั้น ๔ อาคารรัฐสภา, หน้า - ๔ -.

เมื่อพิจารณาประเภทของสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกข้างต้น จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่เป็นสถาบันการเงินที่ประกอบธุรกิจให้สินเชื่อเป็นทางการค้าปกติทั่วไป โดยการปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่..) พ.ศ. เป็นการปรับเปลี่ยนสมาชิกเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของระบบการเงินที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเป็นการเพิ่มเติมสมาชิกประเภทที่เป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อแบบ P2P Lending และตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อแบบ Debt Crowdfunding เพื่อให้สามารถเข้าถึงสิทธิในการเรียกข้อมูลเครดิตของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (NCB) เพื่อประเมินและวิเคราะห์สินเชื่อ และในขณะเดียวกันก็มีหน้าที่ในการนำส่งข้อมูลเครดิตของลูกค้าของตนเข้าไปในบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (NCB) ด้วย

๓) บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (NCB) ซึ่งมีหน้าที่ในการเก็บ/ประมวลผล ข้อมูลเครดิต รวมทั้งเปิดเผยข้อมูลเครดิต โดยต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต (กคค.) ที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต เพื่อให้เกิดความสมดุลและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย โดยมีผู้ว่าราชการไทย เป็นประธานกรรมการ และปลัดกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการ

การได้รับสินเชื่อและการลงทุนในปัจจุบัน

สถาบันการเงินหรือธนาคารพาณิชย์ มีบทบาทในการรับฝากเงินและให้สินเชื่อ แก่ผู้ต้องการเงินทุน (Borrowers) แต่เนื่องจากผู้ต้องการเงินทุนยังไม่สามารถเข้าถึงระบบการเงินได้ ประกอบกับผู้ลงทุน (Investors) นำเงินไปฝากที่สถาบันการเงินได้รับผลตอบแทนค่อนข้างต่ำ จึงเกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ขึ้น คือ ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่มีเงินทุนเป็นของตัวเอง มีองค์ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล ซึ่งสามารถสร้างโมเดลในการวิเคราะห์ความเสี่ยงได้ จึงเกิดเป็นการกู้ยืมระหว่างบุคคลกับบุคคลผ่านช่องทางออนไลน์ (P2P Lending) ซึ่งเป็นการกู้ยืมเงิน โดยมี Platform เป็นตัวกลางในการจับคู่ระหว่างผู้กู้และผู้ให้กู้ (matchmaker) และจัดให้มีการทำสัญญาสินเชื่อขึ้น ซึ่งผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลาง จะจัดหาและวิเคราะห์ข้อมูลเครดิตของผู้กู้ เพื่อใช้ในการประกอบการตัดสินใจของผู้กู้ว่าควรจะให้สินเชื่อหรือไม่

ปัจจุบันมีหน่วยงานที่เป็นผู้กำกับดูแลผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ จำนวน ๒ แห่ง คือ

๑) ธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานกำกับดูแลผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อแบบ P2P Lending

๒) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ เป็นหน่วยงานกำกับดูแลผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อแบบ Debt Crowdfunding

กฎระเบียบเกี่ยวกับการกู้ยืมระหว่างบุคคลกับบุคคลผ่านช่องทางออนไลน์ (P2P Lending)

กระทรวงการคลัง ได้ออกประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กิจการที่ต้องขออนุญาต ตามข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ (เรื่อง ธุรกิจระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับธุรกรรมสินเชื่อระหว่างบุคคลกับบุคคล ซึ่งมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ โดยเป็นการกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจในการออกใบอนุญาตให้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจ P2P Lending Platform นอกจากนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทย ยังได้กำหนดหลักเกณฑ์ เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ P2P Lending Platform โดยได้ออกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. ๑๔ /๒๕๖๓ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับธุรกรรมสินเชื่อระหว่างบุคคลกับบุคคล (Peer to Peer Lending Platform) มีผลบังคับใช้เมื่อ

วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจะประกอบธุรกิจดังกล่าว ต้องเข้าร่วมทดสอบและพัฒนานวัตกรรมที่นำเทคโนโลยีใหม่มาสนับสนุนการให้บริการทางการเงิน (Regulatory Sandbox) ก่อนยื่นขออนุญาตเป็นผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้มั่นใจในรูปแบบการให้บริการ การบริหารจัดการความเสี่ยง และกระบวนการคุ้มครองผู้ใช้บริการของผู้ประกอบธุรกิจ

การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

เนื่องจากผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการให้สินเชื่อ มีใช้ธุรกิจที่ให้สินเชื่อโดยตรง แต่เป็นตัวกลางระหว่างผู้ให้กู้และผู้กู้ จึงไม่ใช่ลักษณะของสถาบันการเงินที่จะสามารถเป็นบริษัทข้อมูลเครดิต และเข้าถึงข้อมูลเครดิตได้โดยตรง จึงจำเป็นต้องมีการแก้ไขกฎหมายเพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจตัวกลางในการให้สินเชื่อ สามารถสมัครเป็นสมาชิกบริษัทข้อมูลเครดิตได้ เพื่อช่วยให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น และทำให้มีประวัติทางการเงินอยู่ในระบบข้อมูลเครดิตด้วย

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คือ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมให้ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการให้สินเชื่อ สามารถสมัครเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ และเป็นการเพิ่มเติมบทบัญญัติต่าง ๆ สำหรับสมาชิกประเภทผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการให้สินเชื่อ

ระบบข้อมูลเครดิตในต่างประเทศ

โครงสร้างระบบข้อมูลเครดิตของต่างประเทศมีความแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละประเทศ ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑) กลุ่มประเทศที่มีบริษัทข้อมูลเครดิตที่ดำเนินการโดยภาคเอกชน เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ประเทศญี่ปุ่น สาธารณรัฐสิงคโปร์ ประเทศไทย และราชอาณาจักรกัมพูชา

๒) กลุ่มประเทศที่มีบริษัทข้อมูลเครดิตที่ดำเนินการโดยภาครัฐร่วมกับภาคเอกชน เช่น สาธารณรัฐเกาหลี สหพันธรัฐมาเลเซีย สาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

โดยการเข้าเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต มีทั้งระบบสมัครใจและบังคับเข้าเป็นสมาชิก ซึ่งจากการศึกษาพบข้อสังเกตว่า บริษัทข้อมูลเครดิตที่ดำเนินการโดยภาครัฐ จะเป็นการบังคับให้เข้าเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต สำหรับบริษัทข้อมูลเครดิตที่ดำเนินการโดยภาคเอกชนจะเป็นระบบสมัครใจเช่นเดียวกับประเทศไทยที่ไม่ได้บังคับให้สถาบันการเงิน ต้องเข้าเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต^๒

ดังนั้น จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติฯ ดังนี้

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.^๓

๑. เพื่อให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถรับผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ดังกล่าวเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ โดยสามารถนำส่งข้อมูลของผู้ใช้บริการขอรับสินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายการให้บริการของตนให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต อันจะเป็นการส่งเสริมให้ระบบการให้สินเชื่อมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า - ๖ -

^๓ บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ., หน้า ๑ - ๒.

๒. ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ สามารถเข้าถึงข้อมูลเครดิตซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบการวิเคราะห์สินเชื่อ รวมทั้งการประเมินความน่าเชื่อถือและระดับความเสี่ยงของผู้ขอสินเชื่อได้เช่นเดียวกับสถาบันการเงินด้วยต้นทุนที่ไม่แตกต่างกัน อันจะก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม เพิ่มประสิทธิภาพในการให้สินเชื่อ ทำให้หนี้เสียในระบบลดลง

๓. เพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ให้สินเชื่อในการลงทุนผ่านผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ซึ่งเป็นการกระจายความเสี่ยงและได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าการฝากเงิน

๔. ผู้ขอสินเชื่อ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs กลุ่มผู้ประกอบการในช่วงเริ่มต้น Start-ups และประชาชนทั่วไป มีช่องทางในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่จะสามารถนำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องหลากหลายช่องทางมากขึ้นด้วยต้นทุนทางการเงินที่ต่ำกว่าการกู้เงินนอกระบบ และมีประวัติทางการเงินในระบบข้อมูลเครดิตที่จะช่วยให้เข้าถึงสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้มากขึ้น ตลอดจนยังช่วยลดการกักขังหนี้นอกระบบด้วย

๕. เพิ่มปริมาณข้อมูลพื้นฐานข้อมูลเครดิตของประเทศ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการวิเคราะห์การให้สินเชื่อ

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.^๔

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตควรประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลเครดิตตามร่างพระราชบัญญัติฯ โดยกำหนดแยกเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๑. กรณี P2P Lending Platform ที่จะต้องไม่รู้ตัวตนตั้งแต่แรก โดยในขั้นตอนแรกที่เปิดเผยข้อมูลเท่าที่จำเป็นให้แก่ผู้จะให้สินเชื่อ จะต้องเป็นข้อมูลที่ยังไม่บ่งชี้ตัวตนของผู้ที่จะขอสินเชื่อและในขั้นตอนเข้าทำสัญญา จึงจะเปิดเผยข้อมูลว่าผู้กู้เป็นบุคคลใด

๒. กรณี Debt Crowdfunding Platform ควรจะรู้ข้อมูลของผู้ออกหุ้นกู้ตั้งแต่แรก

นอกจากนี้ควร กำหนดนิยามของคำว่า “เปิดเผยได้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อ” ว่าหมายถึงกรณีใดบ้าง รวมถึงการให้ความยินยอมของเจ้าของข้อมูลเครดิตจะต้องชัดเจนว่าเป็นการให้ความยินยอมให้ใช้ในวัตถุประสงค์เรื่องใดบ้าง เช่น เพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อ เป็นต้น

บทสรุป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ จึงมีความจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการให้สินเชื่อตามที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตประกาศกำหนด สามารถเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ และรองรับธุรกรรม/นวัตกรรมทางการเงินที่เกิดขึ้นใหม่ (Final Technology) ที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว และกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นตัวกลางที่เกี่ยวข้องกับการให้สินเชื่อสามารถนำส่งข้อมูลเครดิตของผู้ประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs และกลุ่มธุรกิจที่ดั่งต้นใหม่ Start-ups ให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการดังกล่าวมีข้อมูลประวัติทางการเงินในระบบ อันจะช่วยให้มีโอกาสได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงินอื่น ๆ มากยิ่งขึ้นในอนาคต รวมถึงช่วยลดการกักขังหนี้นอกระบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้ประกอบการ SMEs และกลุ่ม Start-ups ที่ปัจจุบันยังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบได้ เพราะไม่มีประวัติการขอสินเชื่อในฐานะข้อมูลของระบบข้อมูลเครดิต อันจะเป็นผลดีต่อประเทศชาติโดยรวม

^๔ รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร, กลุ่มงานคณะกรรมการการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและสาธารณภัย สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, หน้า (๖).

ข้อมูลเครดิต*

➤ **ข้อมูลเครดิต** คือ ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการชำระหนี้ของลูกค้ำ ซึ่งถูกจัดเก็บไว้ในระบบฐานข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตและจะปรากฏในรายงานข้อมูลเครดิตเมื่อมีผู้ขอเรียกดู ปัจจุบันข้อมูลเครดิตประกอบด้วยข้อมูล ๒ ส่วนคือ

- ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงตัวตนลูกค้ำ เช่น ชื่อ ที่อยู่ วันเดือนปีเกิด สถานภาพการสมรส อาชีพ เลขที่บัตรประชาชน และกรณีที่เป็นนิติบุคคล จะเป็น ชื่อ สถานที่ตั้ง เลขที่ทะเบียนนิติบุคคล เป็นต้น

- ข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติ และประวัติการชำระสินเชื่อ ประวัติการชำระราคาสินค้าหรือบริการโดยบัตรเครดิต รวมทั้งสถานะบัญชี

ข้อมูลเครดิต คืออะไร

คือ ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการชำระหนี้ของลูกค้ำ ซึ่งถูกจัดเก็บไว้ในระบบฐานข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิต และจะปรากฏในรายงานข้อมูลเครดิตเมื่อมีผู้ขอเรียกดู

ปัจจุบันข้อมูลเครดิต ประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วน คือ

1. ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงตัวตนลูกค้ำ
 - เช่น ชื่อ ที่อยู่ วันเดือนปีเกิด สถานภาพการสมรส อาชีพ เลขที่บัตรประชาชน และกรณีที่เป็นนิติบุคคล จะเป็น ชื่อ สถานที่ตั้ง เลขที่ทะเบียนนิติบุคคล เป็นต้น
2. ข้อมูลเกี่ยวกับสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติ และประวัติการชำระสินเชื่อ
 - ประวัติการชำระ ราคาสินค้าหรือบริการโดยบัตรเครดิต รวมทั้งสถานะบัญชี
 - สถานะบัญชี คืออะไร**
คือ ข้อมูลที่แสดงสถานะของบัญชีสินเชื่อแต่ละบัญชีที่แสดงในรายงานข้อมูลเครดิต เช่น สินเชื่อปกติ สินเชื่อที่ปิดบัญชีแล้ว สินเชื่อที่ค้างชำระเกิน 90 วัน สินเชื่อที่อยู่ในกระบวนการทวงถาม กฎหมาย เป็นต้น

ที่มา : เว็บไซต์คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต

เครดิตบูโร | www.facebook.com/lovebureau
consumer@ncb.co.th
Call Center 0-2643-1250 www.ncb.co.th

* บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (เครดิตบูโร), “ข้อมูลเครดิตคืออะไร สำคัญอย่างไร”, สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔, <https://www.ncb.co.th/ncb-article/what-is-credit-bureau-information>.

➤ ข้อมูลเครดิตมีความสำคัญอย่างไร

ข้อมูลเครดิตจะแสดงถึงประวัติการชำระหนี้ที่สะท้อนถึงพฤติกรรมและวินัยทางการเงินของเจ้าของข้อมูล แสดงถึงความตั้งใจในการชำระหนี้และความน่าเชื่อถือหรือที่เราเรียกกันว่า “เครดิต” ที่มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ สถาบันการเงินจึงใช้ประโยชน์จากรายงานข้อมูลเครดิตเป็นปัจจัยหนึ่งที่ใช้ร่วมกับปัจจัยอื่น ๆ ในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ เช่น ความสามารถในการหารายได้ ความเป็นไปได้ของธุรกิจ หลักประกัน เป็นต้น ดังนั้น ย่อมกล่าวได้ว่าผู้ที่มีประวัติการชำระหนี้ดีมีโอกาสได้รับสินเชื่อในอัตราที่เหมาะสม

**ข้อมูลเครดิต
มีความสำคัญอย่างไร**

- ข้อมูลเครดิตจะแสดงถึงประวัติการชำระหนี้ที่สะท้อนถึงพฤติกรรมและวินัยทางการเงินของเจ้าของข้อมูล
- แสดงถึงความตั้งใจในการชำระหนี้และความน่าเชื่อถือ หรือที่เราเรียกกันว่า "เครดิต" ที่มีความสำคัญต่อการประกอบธุรกิจ

สถาบันการเงินจึงใช้ประโยชน์จากรายงานข้อมูลเครดิตเป็นปัจจัยหนึ่งที่ใช้ร่วมกับปัจจัยอื่น ๆ ในการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อ เช่น ความสามารถในการหารายได้ ความเป็นไปได้ของธุรกิจ หลักประกัน เป็นต้น

ดังนั้น ย่อมกล่าวได้ว่า ผู้ที่มีประวัติการชำระหนี้ดี มีโอกาสได้รับสินเชื่อในอัตราที่เหมาะสม

ที่มา : เว็บไซต์คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต

เครดิตบูโร | www.facebook.com/lovebureau
consumer@ncb.co.th | Call Center 0-2643-1250
www.ncb.co.th

➤ **ผู้เก็บข้อมูลเครดิต** คือ บริษัทที่จะประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตเพื่อจัดเก็บข้อมูลเครดิตได้ จะต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งปัจจุบันผู้ประกอบการข้อมูลเครดิตที่ได้รับอนุญาตมีเพียงแห่งเดียว คือ บริษัทข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด (National Credit Bureau Co.,Ltd. : NCB)

➤ **ผู้นำส่งข้อมูลเครดิตให้บริษัทข้อมูลเครดิต** คือ สถาบันการเงินหรือนิติบุคคลที่ประกอบธุรกิจให้สินเชื่อ ที่เป็นสมาชิกของ NCB มีหน้าที่นำส่งข้อมูลเครดิตลูกค้าของตนให้ NCB

➤ ข้อมูลเครดิตจัดเก็บอย่างไร และเก็บไว้ในระบบนานแค่ไหน

สถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตมีหน้าที่นำส่งข้อมูลสินเชื่อของลูกค้าแต่ละรายให้บริษัทข้อมูลเครดิตเป็นรายเดือน ไปจนกว่าสินเชื่อนั้นจะได้รับการชำระเสร็จสิ้น ในกรณีที่ลูกค้าผิดนัดชำระหนี้และค้างชำระเกิน ๙๐ วัน สถาบันการเงินจะส่งข้อมูลสินเชื่อค้างให้บริษัทข้อมูลเครดิตต่อเนื่องไปอีกเป็นเวลาไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันที่ค้างชำระเกิน ๙๐ วัน

บริษัทข้อมูลเครดิตจะเก็บข้อมูลเครดิตที่ได้รับจากสถาบันการเงินไว้ในฐานข้อมูลต่อเนื่องเป็นเวลาไม่เกิน ๓ ปี นับจากวันที่บริษัทข้อมูลเครดิตได้รับข้อมูลจากสถาบันการเงิน

ข้อมูลเครดิตจัดเก็บอย่างไร และเก็บไว้ในระบบ...นานแค่ไหน

สถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต มีหน้าที่นำส่งข้อมูลสินเชื่อของลูกค้าแต่ละรายให้บริษัทข้อมูลเครดิตเป็นรายเดือน ไปจนกว่าสินเชื่อนั้นจะได้รับการชำระเสร็จสิ้น

สถาบันการเงินจะส่งข้อมูลสินเชื่อค้างให้บริษัทข้อมูลเครดิตต่อเนื่องไปอีกเป็นเวลาไม่เกิน 5 ปี นับแต่วันที่ค้างชำระเกิน 90 วัน

กรณีลูกค้าผิดนัดชำระหนี้ และค้างชำระเกิน 90 วัน

บริษัทข้อมูลเครดิต จะเก็บข้อมูลเครดิตที่ได้รับจากสถาบันการเงินไว้ในฐานข้อมูลต่อเนื่อง **เป็นเวลาไม่เกิน 3 ปี** นับจากวันที่บริษัทข้อมูลเครดิตได้รับข้อมูลจากสถาบันการเงิน

ที่มา : เว็บไซต์คณะกรรมาการคุ้มครองข้อมูลเครดิต

เครดิตบูโร | www.facebook.com/ilovebureau
consumer@ncb.co.th | Call Center 0-2643-1250
www.ncb.co.th

➤ รายงานข้อมูลเครดิต (Credit Report) คือ รายงานที่บริษัทข้อมูลเครดิตจัดทำขึ้นและให้สิทธิสถาบันการเงินที่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเรียกดู หรือเจ้าของข้อมูลเรียกดูได้ โดยรายงานข้อมูลเครดิตจะแสดงข้อมูลสินเชื่อ ประวัติการชำระสินเชื่อ สถานะทุกบัญชีที่เจ้าของข้อมูลมีอยู่กับสถาบันการเงินทุกแห่งที่เป็นสมาชิกบริษัทข้อมูลเครดิต

 **รายงานข้อมูลเครดิต
(Credit Report) คืออะไร**

คือ รายงานที่บริษัทข้อมูลเครดิตจัดทำขึ้น และให้สิทธิสถาบันการเงินที่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเรียกดู หรือเจ้าของข้อมูลเรียกดูได้

โดยรายงานข้อมูลเครดิต จะแสดงข้อมูลสินเชื่อ ประวัติการชำระสินเชื่อ สถานะทุกบัญชีที่เจ้าของข้อมูลมีอยู่กับสถาบันการเงินทุกแห่งที่เป็นสมาชิกบริษัทข้อมูลเครดิต

ที่มา : เว็บไซต์คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิต

 เครดิตบูโร | www.facebook.com/ilovebureau
www.creditbureau.co.th | Call Center 0-2643-1250
 www.nsb.co.th

P2P Lending (peer- to-peer lending) สินเชื่อออนไลน์ระหว่างบุคคลรูปแบบใหม่*

P2P lending คือ การกู้ยืมระหว่างบุคคลกับบุคคลผ่านช่องทางออนไลน์ โดยมี platform เป็นตัวกลางในการจับคู่ระหว่างผู้กู้และผู้ให้กู้ (matchmaker) และจัดให้มีการทำสัญญาสินเชื่อ

ในโลกยุคดิจิทัล เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญเพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน ทั้งในแง่ความสะดวกสบายและความรวดเร็ว เห็นได้จากพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปใช้บริการผ่านช่องทางออนไลน์มากขึ้น เช่น การซื้อสินค้า การจองตั๋วเครื่องบิน การจองที่พัก รวมไปถึงการทำธุรกรรมทางการเงิน ซึ่งปัจจุบันการกู้ยืมเงินก็เป็นอีกหนึ่งธุรกรรมทางการเงินที่สามารถทำผ่านช่องทางออนไลน์ได้ โดยผู้ที่ต้องการเงินทุนสามารถมาขอกู้เงินผ่านเว็บไซต์หรือแอปพลิเคชันที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางหรือช่องทาง หรือหากเป็นผู้ที่มีเงินเหลืออยากหาทางเลือกใหม่ในการลงทุนก็สามารถปล่อยกู้ได้เช่นกัน โดยอาจทำผ่านผู้ให้บริการ Peer-to-peer lending platform (P2P lending platform) ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ทำหน้าที่ในการเชื่อมผู้ที่ต้องการเงินกับผู้ที่มีเงินเหลือให้มาเจอกัน

P2P lending ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในต่างประเทศ โดยกระแสดังกล่าวเริ่มเข้ามาในประเทศไทยกลายเป็นทางเลือกใหม่ให้ผู้ที่ต้องการเงินสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้สะดวกรวดเร็วผ่านช่องทางออนไลน์ จากการนำเทคโนโลยีมาทำหน้าที่ตัวกลางทางการเงินซึ่งจะส่งผลให้ต้นทุนทางการเงินของผู้กู้ต่ำลง อีกทั้งยังเพิ่มโอกาสการเข้าถึงบริการทางการเงินให้ประชาชนและบุคคลผู้ประกอบการที่ไม่สามารถเข้าถึงการกู้ยืมเงินจากธนาคารได้ (เพราะไม่มีรายได้ประจำหรือไม่มีสินทรัพย์ค้ำประกัน) โดยไม่ต้องไปกู้นอกระบบซึ่งอาจมีดอกเบี้ยที่สูงมาก นอกจากนี้ P2P lending ยังเป็นทางเลือกสำหรับผู้ให้กู้ในการกระจายความเสี่ยงที่สามารถเลือกรูปแบบการลงทุนใหม่ ๆ ซึ่งอาจให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าผลิตภัณฑ์ทางการเงินรูปแบบเดิมในระดับความเสี่ยงที่ผู้ให้กู้ยอมรับได้

อย่างไรก็ดี การทำธุรกรรมสินเชื่อผ่านแพลตฟอร์มดังกล่าวก็มีความเสี่ยงในหลายด้าน อาทิ ความเสี่ยงที่ผู้กู้จะก่อหนี้เกินความสามารถในการชำระหนี้ของตน หรือความเสี่ยงที่ผู้ให้กู้อาจไม่ได้รับชำระหนี้คืนตามสัญญา เนื่องจากการให้สินเชื่อไม่ใช่การฝากเงิน ผู้ให้กู้จึงไม่ได้รับการคุ้มครองหรือความเสี่ยงที่ผู้ให้กู้จะขาดสภาพคล่องเนื่องจากไม่สามารถยกเลิกการให้สินเชื่อหรือเรียกให้ผู้กู้ชำระหนี้ก่อนครบกำหนดสัญญาได้ และที่สำคัญ P2P lending เป็นธุรกรรมการให้สินเชื่อผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ที่สามารถเข้าถึงผู้ใช้บริการในวงกว้าง สัญญาสินเชื่อสามารถเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว โดยที่ผู้กู้และผู้ให้กู้ไม่จำเป็นต้องรู้จักกัน จึงมีโอกาสเกิดการหลอกลวงทั้งจากแพลตฟอร์มและผู้กู้ ดังเช่นกรณีศึกษาในต่างประเทศที่แพลตฟอร์มมีการให้ข้อมูลที่บิดเบือนจากความเป็นจริง ผู้บริหารแพลตฟอร์มทุจริต แพลตฟอร์มหรือผู้สร้างโครงการขอกู้ปลอม เป็นต้น

* ปณิศา ถกลวิโรจน์ ฝ่ายนโยบายการกำกับสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย, “P2P Lending (peer- to-peer lending) สินเชื่อออนไลน์ระหว่างบุคคลรูปแบบใหม่,” สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๔, https://www.bot.or.th/Thai/ResearchAndPublications/articles/Pages/Article_05Jun2019.aspx.

สำหรับ P2P lending ในประเทศไทยนั้น ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) กำกับดูแลเฉพาะแพลตฟอร์มที่เป็นตัวกลางในการจับคู่ผู้กู้ที่เป็นบุคคลธรรมดา กับ ผู้ให้กู้ที่เป็นได้ทั้งบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล โดย ธปท. ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลผู้ประกอบการ P2P lending platform ให้มีการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล โปร่งใส ตรวจสอบได้ กรรมการหรือผู้มีอำนาจในการจัดการของแพลตฟอร์มต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต มีความรู้ความสามารถ ไม่เคยมีการทำงานที่แสดงถึงการขาดมาตรฐานวิชาชีพ และไม่มีปัญหาด้านสถานะทางการเงิน (ไม่เป็น NPL) แพลตฟอร์มต้องมีระบบงานที่มั่นคง น่าเชื่อถือ สามารถให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง และมีมาตรฐานในการให้บริการโดยเฉพาะเรื่องความมั่นคงปลอดภัย มีการคุ้มครองผู้ใช้บริการและข้อมูลส่วนบุคคล (data privacy) มีการเปิดเผยข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างครบถ้วน และมีค่าเตือนให้ผู้ใช้บริการตระหนักถึงความเสี่ยงของตน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งเน้นการปกป้องผลประโยชน์ของผู้ใช้บริการเป็นสำคัญ และดูแลความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับเสถียรภาพระบบการเงิน

ถึงแม้ ธปท. จะมีหลักเกณฑ์การกำกับดูแลผู้ประกอบการ P2P lending platform แล้วก็ตามแต่ธุรกรรมการให้สินเชื่อออนไลน์ยังอาจมีความเสี่ยง ผู้ใช้บริการควรศึกษาข้อมูลให้รอบคอบ เลือกใช้บริการผ่านแพลตฟอร์มที่น่าเชื่อถือ หากเป็นผู้กู้ควรทบทวนด้วยความระมัดระวัง และหากสนใจเป็นผู้ให้กู้ควรทำความเข้าใจลักษณะและความเสี่ยงของสินเชื่อก่อนการตัดสินใจทำธุรกรรม เพื่อให้การใช้นวัตกรรมทางการเงินรูปแบบใหม่นี้ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งต่อผู้กู้ ผู้ให้กู้ และระบบเศรษฐกิจของประเทศ

การระดมทุนแบบ Crowdfunding*

➤ แนวคิดการระดมทุนแบบ Crowdfunding

การระดมทุนแบบ Crowdfunding คือ วิธีการที่ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ระดมทุนจากมวลชนหมู่่มาก (The Crowd) ในจำนวนเงินเล็กน้อยต่อคน ผ่านตัวกลางบนระบบอินเทอร์เน็ตที่เรียกว่า “Funding Portal” เพื่อนำเงินมาใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้เสนอไว้

➤ รูปแบบของ Crowdfunding

Crowdfunding สามารถแบ่งได้เป็น ๔ รูปแบบ ดังนี้

๑) **Donation Model** คือ รูปแบบการรับบริจาค โดยผู้ที่บริจาคเงินไม่ได้หวังผลตอบแทน แต่อาจจะได้เป็นความสุขทางใจหรือเอกสารต่าง ๆ เช่น ใบเสร็จรับเงิน ใบอนุโมทนาบัตร เพื่อให้สามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้ ตัวอย่างของรูปแบบนี้ เช่น เทใจดอทคอม มูลนิธิก้าวคนละก้าว เป็นต้น

๒) **Reward Model** คือ รูปแบบที่ให้ผลตอบแทนเป็นสิ่งของหรือสิทธิประโยชน์เกี่ยวกับสินค้าที่จะผลิตขึ้น ตัวอย่างของต่างประเทศ เช่น Indiegogo Kickstarter เป็นต้น

๓) **Lending Model** คือ รูปแบบการให้กู้ยืมเงิน โดยคืนเงินและดอกเบี้ยเมื่อถึงกำหนดเวลา ตัวอย่างของต่างประเทศ เช่น Lending Club ZOPA Funding Circle เป็นต้น

๔) **Investment Model** คือ รูปแบบของการระดมทุน โดยให้ผลตอบแทนเป็นหุ้น หรือหุ้นกู้ ซึ่งรูปแบบนี้จะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์

➤ กลไกการระดมทุน Crowdfunding แบบหลักทรัพย์

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลผู้ประกอบการธุรกิจ Funding Portal (FP) ซึ่งเป็นตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างบริษัทและผู้ลงทุน โดย Funding Portal (FP) จะมีหน้าที่คัดกรอง ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และผู้ประกอบการที่เริ่มต้นใหม่ (Start-up) ที่จะมาระดมทุนซึ่งต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๑) เป็นบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ไม่มีหุ้นเป็นหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Non-Listed) โดยจัดตั้งตามกฎหมายไทย

๒) มีการประกอบธุรกิจหรือมีโครงการธุรกิจที่ชัดเจน และประสงค์จะนำเงินที่ได้ไปประกอบธุรกิจ หรือชำระหนี้เงินกู้ยืมที่ก่อไว้เพื่อใช้ดำเนินธุรกิจ (Refinance)

๓) อาจเป็นบริษัทที่มีการประกอบธุรกิจโดยมีรายได้จากการถือหุ้นในบริษัทอื่นเป็นหลัก และไม่มีการประกอบธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญเป็นของตนเอง (Holding company) ก็ได้ ถ้าถือหุ้นในบริษัทที่มีธุรกิจหรือโครงการที่ต้องการทุนมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ ๕๐

* บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ ณ ห้องประชุมกรมการ ๔๐๘ ชั้น ๔ อาคารรัฐสภา, หน้า - ๖ - ถึง - ๗ - .

สำหรับผู้ลงทุนในกลไกการระดมทุน Crowdfunding แบบหลักทรัพย์ สามารถแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑) ผู้ลงทุนรายบุคคล (Retail Investor) ซึ่งต้องมีวงเงินลงทุนไม่เกิน ๑ ล้านบาท โดย Funding Portal (FP) มีหน้าที่กำกับดูแลให้วงเงินลงทุนไม่เกิน ๑ ล้านบาทในรอบ ๑๒ เดือน เนื่องจากมีความเสี่ยงที่ธุรกิจอาจจะดำเนินการไม่สำเร็จ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ จึงจำกัดวงเงินลงทุนดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งต้องมีการทดสอบความรู้ความเข้าใจในการลงทุนด้วย

๒) ผู้ลงทุนที่ไม่ใช่รายบุคคล (Non-Retail Investor) เช่น ธนาคารพาณิชย์ กองทุนรวม นิติบุคคล ร่วมลงทุน เป็นต้น ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ลงทุนที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการเงินและการลงทุน รวมทั้งสามารถรับความเสี่ยงได้ระดับหนึ่ง จึงไม่ได้จำกัดวงเงินลงทุน

สำหรับ Funding Portal (FP) ซึ่งทำหน้าที่ในการเป็นตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างบริษัท และ ผู้ลงทุนนั้น ต้องมีคุณสมบัติดังนี้ คือ

- ๑) เป็นบริษัทจัดตั้งในประเทศไทย
 - ๒) มีทุนจดทะเบียนชำระแล้ว ไม่น้อยกว่า ๕ ล้านบาท
 - ๓) มีฐานะทางการเงินที่มั่นคง
 - ๔) กรรมการ ผู้จัดการ ไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามประกาศคณะกรรมการกำกับตลาดทุน ที่ ทจ. ๒๑/๒๕๖๒ เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเสนอขายหลักทรัพย์ผ่านระบบคราวด์ฟันดิง
 - ๕) มีระบบงานที่พร้อมจะประกอบธุรกิจ
 - ๖) ถ้ามีการประกอบธุรกิจอื่นอยู่ก่อนแล้ว จะต้องเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องและไม่มีความขัดแย้งทางผลประโยชน์ (Conflict of Interest) กับการเป็น Funding Portal (FP) ซึ่งการเป็น Funding Portal (FP) มีระบบงานที่สำคัญ เช่น ระบบตรวจสอบตัวตนและคุณสมบัติของสมาชิก ระบบทดสอบความเข้าใจเกี่ยวกับการลงทุน ระบบเก็บรักษาทรัพย์สินของสมาชิก ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อรองรับในกรณีเว็บไซต์เกิดขัดข้อง เป็นต้น
-

การเปรียบเทียบระหว่างการลงทุน
ในรูปแบบ Crowdfunding กับ P2P Lending
ในประเทศไทย*

ประเด็น	Crowdfunding	P2P Lending
หน่วยงานกำกับดูแล	สำนักงานคณะกรรมการ กำกับหลักทรัพย์ และตลาด หลักทรัพย์	ธนาคารแห่งประเทศไทย
กำกับดูแล	Funding Portal (FP) (ตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างบริษัท และผู้ลงทุน)	Platform (ระบบหรือเครือข่าย อิเล็กทรอนิกส์กลาง)
ผู้ระดมทุน/ผู้กู้ยืม	บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด (non-listed)	บุคคลธรรมดา
สิ่งที่ผู้ลงทุนได้รับ	หุ้น/หุ้นกู้	สัญญากู้ยืมเงิน
ผู้ลงทุน	ผู้ลงทุนรายบุคคล (Retail Investor) / ผู้ลงทุนที่ไม่ใช่รายบุคคล (Non-Retail Investor)	ผู้ลงทุนรายบุคคล (Retail Investor) / ผู้ลงทุนที่ไม่ใช่รายบุคคล (Non-Retail Investor)
Sandbox	ไม่กำหนด	ต้องผ่าน

* บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ ณ ห้องประชุมกรมการ ๔๐๘ ชั้น ๔ อาคารรัฐสภา, หน้า - ๗ -

บทความเกี่ยวกับผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ กับการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต*

เนื่องจากปัจจุบันมีการประกอบธุรกิจเป็นลักษณะเป็นตัวกลางระหว่างผู้ให้กู้ยืมหรือผู้ลงทุนกับผู้ต้องการเงินทุน ทั้งในรูปแบบ peer to peer lending (P2P) (สินเชื่อออนไลน์ระหว่างบุคคลรูปแบบใหม่) และ debt crowdfunding (การระดมทุนเพื่อธุรกิจ SME) เพิ่มมากขึ้นในหลายประเทศ ซึ่งการให้สินเชื่อผ่านผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ นับว่าเป็นทางเลือกใหม่ของผู้ขอสินเชื่อ โดยเฉพาะผู้กู้หรือผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs และธุรกิจที่เริ่มต้นใหม่ Start-up แต่เนื่องจากผู้ประกอบการธุรกิจดังกล่าวนี้ไม่ใช่ผู้ที่สามารถเข้าเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ. ศ. ๒๕๔๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงทำให้การปล่อยสินเชื่อผ่านผู้ประกอบการเป็นตัวกลางดังกล่าวขาดข้อมูลสำคัญด้านการเงินของลูกค้าที่ขอสินเชื่อเพื่อประกอบการตัดสินใจในการปล่อยสินเชื่อของผู้ให้สินเชื่อ ซึ่งต่างจากการให้สินเชื่อที่ผ่านสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิต เช่น สถาบันการเงิน ซึ่งสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่บริษัทข้อมูลเครดิตเก็บรักษาในการวิเคราะห์สินเชื่อหรือออกบัตรเครดิตได้

ด้วยข้อจำกัดของกฎหมายดังกล่าว ส่งผลทำให้ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลเครดิตของบริษัทข้อมูลเครดิตได้โดยตรงก่อให้เกิดปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ทั้งในระดับบุคคลและต่อประสิทธิภาพและเสถียรภาพของระบบสินเชื่อของประเทศ กล่าวคือ ประชาชนและนิติบุคคลที่ต้องการเงินทุนแต่มีประวัติทางการเงินในระดับที่ไม่ผ่านเกณฑ์ของสถาบันการเงิน หรือผู้ประกอบการทางการเงินอื่น ๆ เช่น กลุ่ม Non-bank ประสบปัญหาในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและสินเชื่อในระบบการให้สินเชื่อผ่านตัวกลางประเภทใหม่ทั้งสองประเภท เพราะผู้ประกอบการเป็นตัวกลางมีข้อมูลในการวิเคราะห์ความเสี่ยงในการปล่อยสินเชื่อให้กับประชาชนและนิติบุคคลกลุ่มนี้อย่างจำกัด ซึ่งผลที่ตามมาคือ ทำให้ต้นทุนในการประกอบอาชีพหรือดำเนินธุรกิจของผู้ต้องการสินเชื่อกลุ่มนี้สูงขึ้น เนื่องจากไม่สามารถเข้าถึงแหล่งสินเชื่อได้ ทำให้ความสามารถในการแข่งขันในการประกอบธุรกิจลดลง นอกจากนี้ ข้อมูลการปล่อยกู้และประวัติการชำระหนี้ผ่านผู้ประกอบการตัวกลางจะไม่ได้ถูกจัดเก็บในระบบข้อมูลเครดิต ซึ่งหากพิจารณาผลกระทบต่อผู้ให้กู้หรือเจ้าหนี้แล้ว การปล่อยกู้โดยที่ไม่มีข้อมูลในการวิเคราะห์ความเสี่ยงของผู้ขอสินเชื่ออย่างเพียงพอ ทำให้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้ขอสินเชื่อมีจำกัด และอาจเพิ่มความเสี่ยงในการปล่อยกู้ ซึ่งอาจส่งผลถึงเสถียรภาพของระบบการปล่อยสินเชื่อในประเทศได้อีกด้วย^๑

ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ทำการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดสินเชื่อแบบ P2P Lending Platform และผู้ประกอบการธุรกิจ debt crowdfunding จากประเทศอินเดีย ประเทศจีน ดังนี้ ^๒

ประเทศอินเดีย กระบวนการพิจารณาให้สินเชื่อในประเทศอินเดียใช้เวลาค่อนข้างนาน และใช้เอกสารประกอบค่อนข้างมาก ประกอบกับสถาบันการเงินในประเทศอินเดียพิจารณาการให้สินเชื่อธุรกิจ

* จัดทำโดย นางพัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรชำนาญการพิเศษ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

^๑ รายงานวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย, ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔-๕.

จากปริมาณสินทรัพย์ของบริษัท รวมทั้งค่านึงถึงหลักแหล่งที่พิกอาศัยของผู้กู้ในการพิจารณาสินเชื่อบุคคล จึงทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยและบุคคลธรรมดาที่อาศัยอยู่นอกเขตเมืองไม่สามารถเข้าถึงสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้ ผู้ประกอบการรายย่อยและบุคคลธรรมดาในกลุ่มนี้จึงกู้ยืมผ่านผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางแบบ P2P ที่ทำหน้าที่ในการจับคู่ระหว่างผู้กู้และผู้ให้กู้ โดยธนาคารกลางของประเทศอินเดีย (Reserve Bank of India : RBI) กำหนดให้ผู้ประกอบการกลุ่มนี้ต้องจดทะเบียนเป็น Non-Banking Financial Company ประเภท P2P

ต่อมา RBI ออกประกาศที่ DBR. No.CID.BC.59/20. 16.056/2014-15 ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๐๑๕ กำหนดให้ P2P ทุกแห่งต้องเป็นสมาชิกและนำส่งข้อมูลเครดิตลูกค้าของตนแก่บริษัทข้อมูลเครดิตเป็นรายเดือนหรือน้อยกว่าหนึ่งเดือนขึ้นอยู่กับข้อตกลง โดยข้อมูลที่นำส่งนั้นต้องครบถ้วน ถูกต้อง ทันสมัย และต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนเสมอ

การที่ RBI ออกกฎหมายให้ P2P นำส่งข้อมูลลูกค้าของตนไปยังบริษัทข้อมูลเครดิตทำให้ระบบข้อมูลเครดิตมีข้อมูลครบถ้วนยิ่งขึ้น เป็นประโยชน์ทั้งสถาบันการเงินและ P2P

ประเทศจีน เดิมข้อมูลเครดิตลูกค้าของสถาบันการเงิน (traditional financial institutions) จะถูกจัดเก็บที่ Credit Reference Center (CRC) ของธนาคารกลางของประเทศจีน (People's Bank of China : PBoC) ซึ่งเป็นการจัดเก็บข้อมูลสินเชื่อจากสถาบันการเงินเท่านั้น ทำให้ข้อมูลเครดิตในระบบฐานข้อมูลของ CRC ขาดข้อมูลเครดิตของประชาชนอีกราว ๔๖๐ ล้านคน หรือประมาณ ๑ ใน ๓ ของประชากรทั้งประเทศ

PBoC จึงจัดตั้งบริษัทข้อมูลเครดิตในรูปแบบของบริษัทจำกัดเอกชน ชื่อ Baihang Credit ขึ้นเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๖๑ เพื่อจัดเก็บข้อมูลการมีสินเชื่อจากผู้ให้สินเชื่อที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน (lending channels outside the traditional financial system) เช่น ผู้ให้สินเชื่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และ P2P โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ข้อมูลจากผู้ให้สินเชื่อดังกล่าวมาเติมเต็มระบบฐานข้อมูลเครดิตของธนาคารกลาง และให้เป็นศูนย์กลางของข้อมูลการให้สินเชื่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อป้องกันปัญหาการมีข้อมูลสินเชื่อซ้ำซ้อนบนระบบอินเทอร์เน็ต

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการนำส่งข้อมูลเครดิตไปยัง Baihang เป็นระบบสมัครใจ ผู้ให้สินเชื่อผ่านระบบอินเทอร์เน็ตรายใหญ่ อาทิ Alibaba และ Tencent จึงยังคงปฏิเสธที่จะเชื่อมต่อระบบกับ Baihang เนื่องจากเห็นว่าฐานข้อมูลที่ตนมีเพียงพอแล้ว รวมทั้งสถาบันการเงินเองก็ไม่ใช้ข้อมูลจาก Baihang เนื่องจากยังมีประเด็นเรื่องคุณภาพและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่มาจากอินเทอร์เน็ต

เมื่อพิจารณาแนวทางการแก้ปัญหาของประเทศอินเดียและประเทศจีน พบว่า แนวทางการแก้ปัญหาของประเทศไทยคล้ายคลึงและสอดคล้องกับแนวทางของทั้งประเทศอินเดียและประเทศจีน ในบางส่วน กล่าวคือ มีการอนุญาตให้จัดตั้งบริษัทข้อมูลเครดิตขึ้น และมีกฎหมายรับรองสมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อในรูปแบบ P2P อย่างไรก็ตาม ประเทศอินเดียได้เลือกที่จะออกกฎ (DBR.No.CID.BC 59/20.16.056/2014-15) เพื่อบังคับให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลาง ต้องเป็นสมาชิกบริษัทข้อมูลเครดิต ซึ่งต่างจากแนวทางที่เสนอในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ยังคงหลักการเดิมคือ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางเป็นผู้ตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกบริษัทข้อมูลเครดิตด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของประเทศจีน

จากการพิจารณาศึกษาผลกระทบต่าง ๆ หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น พบว่า จะเกิดประโยชน์ต่อประชาชน^๓ เศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ ที่สำคัญ^๔ ดังนี้

ประโยชน์ต่อประชาชน ส่งผลให้ผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อเข้าถึงข้อมูลเครดิต ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบการวิเคราะห์สินเชื่อ รวมถึงประเมินความน่าเชื่อถือและระดับความเสี่ยงของสินเชื่อได้เช่นเดียวกับสถาบันการเงินด้วยต้นทุนที่ไม่แตกต่างกัน อันจะก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม เพิ่มประสิทธิภาพในการให้สินเชื่อ และทำให้หนี้เสียในระบบลดลง ตลอดจนเพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ให้สินเชื่อในการลงทุนผ่านผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ซึ่งเป็นการกระจายความเสี่ยงและได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าการฝากเงิน นอกจากนี้ ผู้ขอสินเชื่อไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs กลุ่มผู้ประกอบธุรกิจในช่วงเริ่มต้น Start-ups และประชาชนทั่วไป มีช่องทางในการเข้าถึงแหล่งเงินที่สามารถนำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องหลากหลายช่องทางมากขึ้นด้วยต้นทุนทางการเงินที่ต่ำกว่าการกู้เงินนอกระบบ และเป็น การเพิ่มปริมาณข้อมูลในฐานข้อมูลเครดิตของประเทศ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการวิเคราะห์การให้สินเชื่อ

ประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ ส่งผลให้ธุรกิจ SMEs ซึ่งเป็นกลุ่มสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มีช่องทางในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่จะสามารถนำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องหลากหลายช่องทางมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชนรายย่อยมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้เกิดความโปร่งใสและเท่าเทียมกันด้านข้อมูลเครดิต เนื่องจากผู้ประกอบการรายใหม่ ๆ สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลเครดิตได้เหมือนกับสถาบันการเงินหลักที่ดำเนินธุรกิจมาแต่เดิม ด้วยต้นทุนในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่ไม่แตกต่างกัน อันจะก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม รวมถึงได้มีผู้ประกอบการรายใหม่ ๆ ซึ่งมีการดำเนินธุรกิจที่เข้มแข็งเกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่มากขึ้น ซึ่งจะเป็เครือข่ายทางธุรกิจที่เชื่อมโยงและเกื้อกูลกัน เป็นการกระจายความเจริญออกไปยังส่วนภูมิภาคมากขึ้น ทำให้ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็ง ส่งผลให้ปริมาณของข้อมูลเครดิตในระบบที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยเพิ่มคุณภาพการปล่อยสินเชื่อ ทำให้หนี้เสียในระบบลดลง และช่วยให้ผู้ที่มีเงินออมมีช่องทางลงทุนผ่านผู้ประกอบธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ซึ่งเป็นการกระจายความเสี่ยงและได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าการฝากเงิน

ประโยชน์ต่อสังคม เป็นการเพิ่มโอกาสในการจ้างงาน/ลดอัตราการว่างงาน เนื่องจากธุรกิจ SMEs ที่มีจำนวนมากถึงร้อยละ ๙๙ ของวิสาหกิจทั้งหมดของประเทศ ซึ่งเป็นสัดส่วนการจ้างงานถึงร้อยละ ๘๒ หากมีโอกาเข้าถึงแหล่งเงินทุนด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าเงินกู้นอกระบบได้เพิ่มขึ้น จะก่อให้เกิดการจ้างงานอย่างต่อเนื่องในแต่ละพื้นที่ เป็นการกระจายรายได้ ช่วยลดปัญหาการว่างงานและปัญหาอาชญากรรม นอกจากนี้ ยังเป็นการสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดำเนินธุรกิจของ SMEs ในแต่ละท้องถิ่นด้วย

ประโยชน์อื่น ๆ ที่สำคัญ ช่วยสนับสนุนให้การพิจารณาปรับอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันภาคการเงินของประเทศดีขึ้น รวมไปถึงยังส่งผลให้บริษัทข้อมูลเครดิตมีฐานข้อมูลที่กว้างมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ภาครัฐ หรือสมาชิกบริษัทข้อมูลเครดิตหรือสถาบันวิจัย สามารถใช้ข้อมูลที่มิระบุ

^๓ บันทึกรวบรวมสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ., หน้า ๑-๒.

^๔ รายงานวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย, หน้า ๗-๑๑.

ตัวตนจากบริษัทข้อมูลเครดิตเพื่อการวางแผน กำหนดนโยบาย หรือเพื่อการวิจัยพัฒนาได้ครอบคลุม
ยิ่งขึ้น

บทสรุป หากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา และมีผลให้ใช้บังคับ
เป็นกฎหมายก็จะสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การสร้างโอกาส
เข้าถึงบริการทางการเงิน และสร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล อีกทั้ง ยังสอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศ
ในเรื่องเศรษฐกิจ ยกระดับผลิตภาพและความสามารถในการแข่งขันในระดับประเทศที่สูงขึ้น
มีการเติบโตอย่างครอบคลุมทุกภาคส่วน มุ่งเน้นการใช้ระบบมาตรฐานและนวัตกรรมในการพัฒนา
เศรษฐกิจของประเทศเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ
และสถาบันทางเศรษฐกิจมีสมรรถนะสูงขึ้น

ภาคผนวก

- : หนังสือสภาผู้แทนราษฎร
ด่วนที่สุด ที่ สผ ๐๐๑๔/๗๗๔ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
กราบเรียน ประธานวุฒิสภา
- : ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

“วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน”

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๑๐๘
วันที่ 31 มี.ค. 2565
เวลา 17.34 น.

ด่วนที่สุด
ที่ สผ ๐๐๓๔/๗๗๔

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์
สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปี
ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๖

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชวน หลีกภัย)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
วันที่ ๒๖.๑.๖๕ วันที่ ๓๑.๑.๖๕
เวลา ๑๒.๕๐ น. ส.ค.บ.
สำนักงานการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๕๙๐๐ ต่อ ๗๕๒๑

กลุ่มงานนิติ
วันที่ ๓๑ (๖๖)
วันที่ ๓๑ / ๓.๑.๖๕
เวลา ๑๖.๐๐ น.
สำนักงานการประชุม

สารบบ

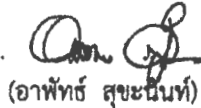
ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๔ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๕

ว่าที่ ร.ต.ต.

(อาพิชต์ สุขะฉินท์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(๓)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕

ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ข้อมูลเครดิต” และบทนิยามคำว่า “สมาชิก” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการและข้อห้ามในการเปิดเผยข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคสี่ และมาตรา ๒๔)
- (๓) กำหนดหน้าที่ของผู้ใช้บริการในการใช้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ตามมาตรา ๒๔/๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒)
- (๔) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ (เพิ่มหมวด ๓/๑ บทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ มาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๔/๒ มาตรา ๒๔/๓ และมาตรา ๒๔/๔ และแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๕ (๖))
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และ มาตรา ๕๗)

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันมีผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อด้วยการให้บริการระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ให้บุคคลทั่วไปเสนอข้อมูลเพื่อขอรับสินเชื่อ และพิจารณาให้สินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายของตนเพื่อเป็นทางเลือกเพิ่มเติมจากการยื่นขอรับสินเชื่อจากสถาบันการเงินโดยตรง สมควรกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถรับผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อดังกล่าวเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ เพื่อให้สามารถนำส่งข้อมูลของผู้ใช้บริการขอรับสินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายการให้บริการของตนให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต อันจะเป็นการส่งเสริมให้ระบบการให้สินเชื่อมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๔)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจเป็นศูนย์กลางในการจัดหาสินเชื่อซึ่งมิได้เป็นผู้ให้สินเชื่อเอง เป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ เพื่อให้ระบบการให้สินเชื่อมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....
มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ข้อมูลเครดิต” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อมูลเครดิต” หมายความว่า ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกหนี้ที่ขอสินเชื่อกับสมาชิกประเภทสถาบันการเงินหรือขอสินเชื่อผ่านสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นศูนย์กลางในการจัดหาสินเชื่อ ดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อเท็จจริงที่บ่งชี้ถึงตัวลูกค้า และคุณสมบัติของลูกค้าที่ขอสินเชื่อ
- (ก) กรณีบุคคลธรรมดา หมายถึง ชื่อ ที่อยู่ วันเดือนปีเกิด สถานภาพการสมรส อาชีพ เลขประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหนังสือเดินทาง และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร (ถ้ามี)
- (ข) กรณีนิติบุคคล หมายถึง ชื่อ สถานที่ตั้ง เลขทะเบียนนิติบุคคล หรือเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร
- (๒) ประวัติการขอและการได้รับอนุมัติสินเชื่อ และการชำระสินเชื่อของลูกค้า ที่ขอสินเชื่อ รวมทั้งประวัติการชำระราคาสินค้าหรือบริการโดยบัตรเครดิต”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” และ “สมาชิก” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕

“ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ” หมายความว่า นิติบุคคลที่ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการให้บริการระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์เป็นทางการค้าปกติ เพื่ออำนวยความสะดวกในการก่อให้เกิดสินเชื่อ โดยมีได้ประกอบกิจการเป็นผู้ให้สินเชื่อเอง ทั้งนี้ ตามประเภทธุรกิจตัวกลางในการให้บริการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “สมาชิก” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“สมาชิก” หมายความว่า สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่บริษัทข้อมูลเครดิตรับเข้าเป็นสมาชิก”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อมีการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลตามวรรคสองแล้ว ให้บริษัทข้อมูลเครดิตแจ้งเป็นหนังสือแก่เจ้าของข้อมูลทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันเปิดเผยหรือให้ข้อมูล ในกรณีที่ เป็นข้อมูลโดยรวมของสมาชิกผู้หนึ่งผู้ใด ให้แจ้งแก่สมาชิกผู้นั้นทราบ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ผู้ใช้บริการมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ใช้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๓ มาตรา ๒๔/๓ และมาตรา ๒๔/๓
- (๒) ไม่เปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลแก่ผู้อื่นที่ไม่มีสิทธิรับรู้ข้อมูล”

(๖)

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔/๑ และมาตรา ๒๔/๒ ห้ามมิให้บุคคลดังต่อไปนี้เปิดเผยข้อมูล

- (๑) บริษัทข้อมูลเครดิต ผู้ควบคุมข้อมูล ผู้ประมวลผลข้อมูล สมาชิก หรือผู้ใช้บริการ
- (๒) ผู้ซึ่งรู้ข้อมูลจากการทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่ใน (๑)
- (๓) ผู้ซึ่งรู้ข้อมูลจากบุคคลตาม (๑) หรือ (๒)”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓/๑ บทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับสมาชิก ประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ มาตรา ๒๕/๑ มาตรา ๒๕/๒ มาตรา ๒๕/๓ มาตรา ๒๕/๔ และมาตรา ๒๕/๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕

“หมวด ๓/๑

บทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ

มาตรา ๒๕/๑ ให้บริษัทข้อมูลเครดิตเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่ประสงค์จะใช้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่ให้สินเชื่อ โดยในการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลดังกล่าวจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนทุกครั้ง เว้นแต่เจ้าของข้อมูลได้ให้ความยินยอมไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕/๒ สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ อาจเปิดเผยข้อมูลของลูกค้าผู้ขอสินเชื่อที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา ๒๕/๑ ให้แก่ผู้ที่ให้สินเชื่อได้ โดยเปิดเผยได้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อและต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕/๓ สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ อาจนำข้อมูลของลูกค้าของตนที่ได้รับจากบริษัทข้อมูลเครดิตตามมาตรา ๒๕/๑ เฉพาะในส่วนที่ไม่มีข้อมูลที่สามารถระบุตัวของเจ้าของข้อมูลมาใช้เป็นปัจจัยหนึ่งในการจัดทำแบบจำลองด้านเครดิตได้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล

ให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อใช้แบบจำลองด้านเครดิตที่ได้จัดทำตามวรรคหนึ่ง เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อแทนผู้ที่ให้สินเชื่อ และการบริหารความเสี่ยงในกิจการเกี่ยวกับการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อของสมาชิกดังกล่าวเท่านั้น

คณะกรรมการอาจอนุญาตให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อที่จัดทำแบบจำลองด้านเครดิตตามวรรคหนึ่งยินยอมให้สมาชิกอื่นนำแบบจำลองด้านเครดิตไปใช้เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อ การออกบัตรเครดิต และการบริหารความเสี่ยงในกิจการของสมาชิกอื่นด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูล ให้คณะกรรมการ
มีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้สมาชิกถือปฏิบัติในการจัดทำและการใช้
ประโยชน์แบบจำลองด้านเครดิตได้

มาตรา ๒๔/๔ ในกรณีที่สมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหา
สินเชื่อปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใดที่ก่อให้เกิดการขึ้นค่าบริการแก่ลูกค้าผู้ขอสินเชื่อ
โดยเหตุอันเนื่องมาจากการได้รับรู้ข้อมูลของลูกค้านั้น สมาชิกดังกล่าวต้องแสดงเหตุผลในการปฏิเสธ
การให้บริการหรือการขึ้นค่าบริการ รวมทั้งแหล่งที่มาของข้อมูลให้ลูกค้ารายนั้นทราบเป็นหนังสือ
และให้ลูกค้าซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลมีสิทธิตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลดังกล่าวนั้นของตน
โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม หากผู้นั้นใช้สิทธิขอตรวจสอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับ
คำปฏิเสธการให้บริการหรือการดำเนินการอื่นใดนั้น

ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวตามวรรคหนึ่งไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง
เจ้าของข้อมูลอาจยื่นคำขอพร้อมแสดงหลักฐานประกอบเพื่อให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็น
ตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อตามวรรคหนึ่งพิจารณาประกอบการให้บริการ หรือการดำเนินการอื่นใด
อีกครั้งหนึ่งก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการ
ตามมาตรานี้ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔/๕ มิให้นำมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๘
มาใช้บังคับกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของวรรคหนึ่ง ของมาตรา ๒๕ แห่ง
พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๕๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
“(๖) สิทธิที่จะได้รับทราบเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อหรือการให้บริการ
จากสถาบันการเงิน หรือการปฏิเสธการให้บริการจากสมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลาง
ในการจัดหาสินเชื่อ ในกรณีที่สถาบันการเงินหรือสมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลาง
ในการจัดหาสินเชื่อใช้ข้อมูลของบริษัทข้อมูลเครดิตมาเป็นเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอสินเชื่อ
หรือการให้บริการ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ
ข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๐ สมาชิกผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) หรือฝ่าฝืน
หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๙
วรรคสอง มาตรา ๒๐/๑ วรรคสี่ หรือมาตรา ๒๔/๓ วรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท
และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

สมาชิกประเภทสถาบันการเงินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ วรรคหนึ่งหรือ
วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศ
กำหนดตามมาตรา ๒๐/๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง

สมาชิกประเภทผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๒๔/๒ หรือมาตรา ๒๔/๓ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔/๒ หรือมาตรา ๒๔/๓ วรรคสาม
ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ
ข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ บริษัทข้อมูลเครดิตใดหรือผู้ประมวลผลข้อมูลผู้ใดเปิดเผยหรือให้ข้อมูล
แก่สมาชิกของตน หรือผู้ให้บริการ เพื่อประโยชน์อย่างอื่นหรือเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่ผู้อื่นนอกเหนือ
จากที่กำหนดในมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๔/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับ
ไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ
ข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๗ สถาบันการเงิน สมาชิก หรือผู้ให้บริการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔/๔
หรือมาตรา ๒๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท
ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นางสาวนงทิพา ของสิริวัฒนกุล)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒

สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันมีผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อด้วยการให้บริการระบบหรือเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ให้บุคคลทั่วไปเสนอข้อมูลเพื่อขอรับสินเชื่อ และพิจารณาให้สินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายของตน เป็นทางเลือกเพิ่มเติมจากการยื่นขอรับสินเชื่อจากสถาบันการเงินโดยตรง สมควรกำหนดให้บริษัทข้อมูลเครดิตสามารถรับผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อดังกล่าวเป็นสมาชิกของบริษัทข้อมูลเครดิตได้ เพื่อให้สามารถนำส่งข้อมูลของผู้ใช้บริการขอรับสินเชื่อผ่านระบบหรือเครือข่ายการให้บริการของตนให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต อันจะเป็นการส่งเสริมให้ระบบการให้สินเชื่อมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "ข้อมูลเครดิต" และบทนิยามคำว่า "สมาชิก" และเพิ่มบทนิยามคำว่า "ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ" (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมวิธีการและข้อห้ามในการเปิดเผยข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคสี่ และมาตรา ๒๔)

๒.๓ กำหนดหน้าที่ของผู้ใช้บริการในการใช้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดตามมาตรา ๒๔/๒ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๒)

๒.๔ กำหนดสิทธิและหน้าที่ของสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อไว้เป็นการเฉพาะ (เพิ่มหมวด ๓/๑ บทบัญญัติเพิ่มเติมสำหรับกับสมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ มาตรา ๒๔/๑ มาตรา ๒๔/๒ มาตรา ๒๔/๓ และมาตรา ๒๔/๔ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ (๖))

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับการกำหนดหลักเกณฑ์ให้สมาชิกประเภทผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อถือปฏิบัติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๗)

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ

๓.๑ ผู้ประกอบการเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อสามารถเข้าถึงข้อมูลเครดิต ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบการวิเคราะห์สินเชื่อ รวมทั้งการประเมินความน่าเชื่อถือและ

ระดับความเสี่ยงของผู้ขอสินเชื่อได้เช่นเดียวกับสถาบันการเงินด้วยต้นทุนที่ไม่แตกต่างกัน อันจะก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม เพิ่มประสิทธิภาพในการให้สินเชื่อ ทำให้หนีเสียในระบบลดลง

๓.๒ เพิ่มความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ให้สินเชื่อในการลงทุนผ่านผู้ประกอบการธุรกิจเป็นตัวกลางในการจัดหาสินเชื่อ ซึ่งเป็นการกระจายความเสี่ยงและได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าการฝากเงิน

๓.๓ ผู้ขอสินเชื่อ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) กลุ่มผู้ประกอบการในช่วงเริ่มต้น (Start-ups) และประชาชนทั่วไป มีช่องทางในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่จะสามารถนำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่องหลากหลายช่องทางมากขึ้น ด้วยต้นทุนทางการเงินที่ต่ำกว่าการกู้เงินนอกระบบ

๓.๔ เพิ่มปริมาณข้อมูลในฐานะข้อมูลเครดิตของประเทศ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์การให้สินเชื่อ

“การตราพระราชบัญญัติของรัฐสภา”

“มาตรา ๘๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ จะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๕ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ ที่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้”

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐, มาตรา ๘๑)

ออกแบบโดย : สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

๐ ๒๘๓๑ ๙๔๑๙, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๑ - ๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๕

